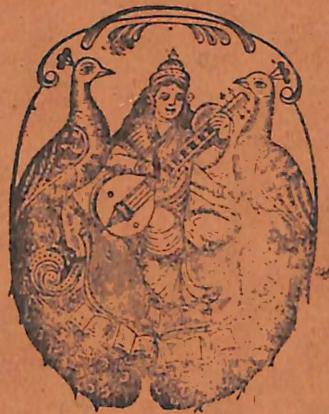
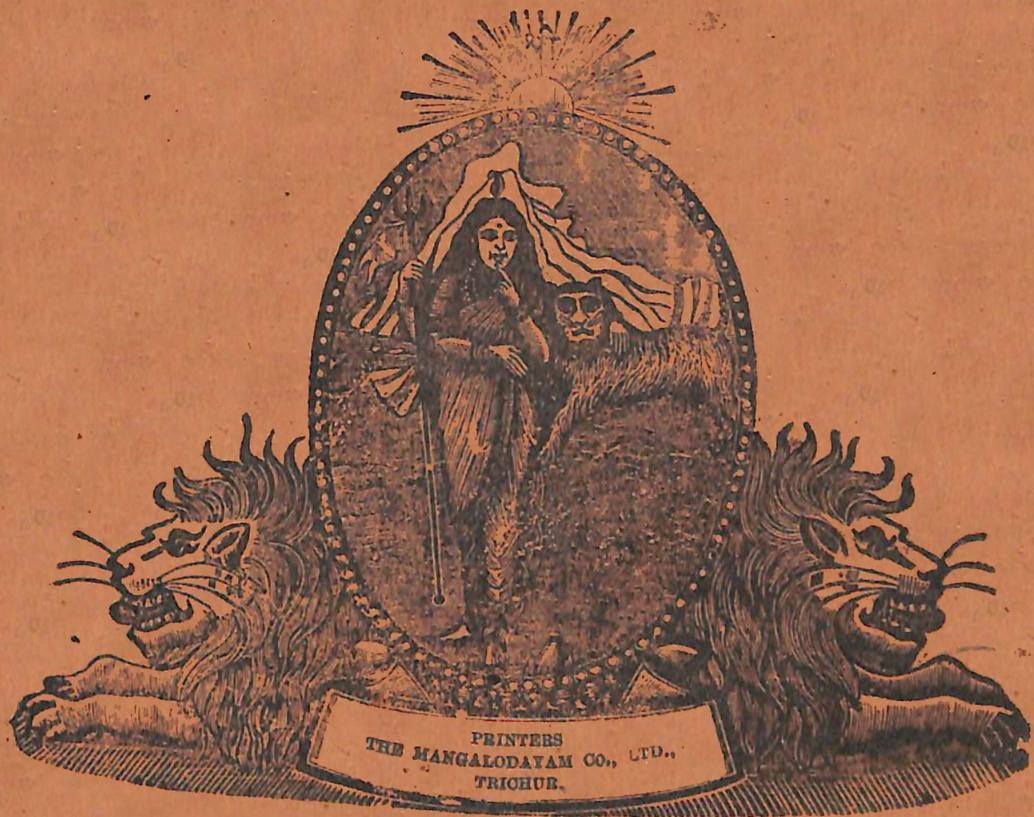

പ്രസ്തുതം മഹാ

ലക്ഷ്മണ

മാനഗംഡി ദാഖില.

സം യ മ വ ട.

സംസകരം, ശ്രദ്ധയുടെ പുഖ്യായ കേ സംഭവിക്ക

ബന്ധാവലി.

മുഖാൻ അ. റി. സി. ചന്ദ്രൻ അവധീകുടുട കേ നു തിപ്പോൾ

നോവലിനും തിപ്പോൾ.

ബാധത്തും പ്രിഹാരതും ഉത്തരവില്ലയികും മലബാറത്തെന്നും
വിവരങ്ങളും പ്രഥാസമാണ്.
കൈ പ്രേരംതു ശ്രദ്ധകാരായ ലിപ്പുൾ കാദ്യത്തു ജന
ദ്രിംഗമേന്നവന്നാണ് മലബാറാൻ. എസുകും അഡ്രിം ഉം
ബൈക്കിനും കുലാലും കുലിക്കും നിന്മിത്തം കാംഡു ഫേകം
പ്രൈം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ അംചുടിക്കൊണ്ടും. അടിപ്പാളക്കം
ഒരു പ്രക്കാരം അംചുടിക്കൊണ്ടും അടിപ്പാളക്കം.

വി ഷ യ വി വ റ .

ച. മംഗലം

ച. ഏകാടിപ്പുന്നീര അത്മശാസ്ത്രം
കെ. വി. എം.

ച. എഴുതിയും തിരക്കേണ്ടി.

ച. പോകവാൻ പോകന കവിതകൾ.
വാക്കനാമങ്ങൾ താഴെ i, ii & iii.

ച. പുഞ്ചാജലി (ഉപസംധാരം)

കെ. കൗതുക്കുന്നായർ വി. എം., വി. എം.

നു. ജാതികളിൽ പുത്തിമന്ത്രങ്ങൾ
എല്ലാത്പാട്ട്

ച. എന്നെങ്കിട്ടുട വായനശാല.

ച. സിദ്ധാന്തവിന്ദു: (അനുവന്ധ:)

മഹാമഹോപാധ്യായാം ഗോദവർമാജാഃ ।

ആ ത ക നി ഗ റ ഹ റ ഷ ക ക റ .

പലവിധ പീഡിതനാക്ക് കരത്തമഖ്യാ.

നിചനായ രാവണനേയും, മറ്റു ഭിഞ്ചാരായ റക്ഷസനാരേയും
സംഘരിച്ചു, തന്റെ ബന്ധുക്കളേയും വെടിന്തു ത്രിരാമഗ്രഹവാനും കാൽ
ശാനം പ്രാവിച്ച വിലിഷണനാ സകല അഭിഞ്ചുന്നും സാധിപ്പിച്ചു് ദി
വിൽ അദ്ദേഹത്തിന ലക്ഷാപൂരിയിൽ രാജാവാകി വാഴിച്ചു വിനീടിണായ
സകല അല്ലെങ്കിൽ ചാര്ത്തിനം ചാര്ത്തിപ്പിച്ചുത്രവോലവ പലവിധ രൈക്കരണാഗ
സ്ഥാക്കയിനപ്പുട്ടവക്ക് എന്നെങ്കിട്ടു വോക്കുസിലിഡ്യൂൽ ആക്കന്നിനുമഹ
സ്ഥികക്കുള്ള ഒരു ബന്ധുവായി കരതി അവനെ ഉപയോഗിച്ചാൽ അവരുടെ
സകല ചീഡക്കുള്ളും ക്രമണ വരിക്കി അവക്ക് അല്ലവാരം കായവലവും,
ഒന്നിപ്പണ്ണും കൊടക്കാക്കും, ഭാഗ്രവാനാരകിന്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അ
സ്ഥാക്കയിരിക്കു എന്നെങ്കിട്ടു മേൽപ്പറന്ത സിലെല്ലശ്യത്തെ കേട്ടിട്ടും അ
സ്ഥാക്കിട്ടും ഇപ്പോതെവർ ഇതിനും ഗുണാത്തെ കനാ പരിക്കിട്ടുന്നോക്കുടു.

82 മളികകൾ അടങ്കി യപ്പി 1-ക്ക് 1-ക്.

വൈദ്യുതാലു, മണിശ്വരഗണാറിന്നും,

ആരക്കനിഗ്രഹവാദ്യാലു,

157 മനുഷ്യരു മദിരാശി

N. B. മുൻവിശാസം തന്റെ നിരിട്ട എഴുതണം.

ഒ ന ശ കേ തീ ബ യ ഓ.

മാനസ പി സരാ.

മ ന ശ കേ ഓ *.

മരഗംഗാധരൻിവശംഗോഡിവഗംഗാധരൻിവശംഗോ
മരഗംഗാധരൻിവഗംഗാധരജയൻിവശംഗോഡിവശംഗോ
ദുലപദാന്തുയൻിവശംഗോകാലനിഷ്ടദനിവശംഗോ
ദുലപദാന്തുയകാലനിഷ്ടദനകലിമലനാശനിവശംഗോ
വസുദേവാതമജനതശംഗോവാസവവദിതദിവശംഗോ
വസുദേവാതമജവാസവവദിതവസുധാപാലകൻിവശംഗോ
പുഞ്ചവരവാമനനിവശംഗോവിഷയരഭ്രഞ്ചസനിവശംഗോ
പുഞ്ചവരവാമനവിഷയരഭ്രഞ്ചസനിലയേശ്വരിവശംഗോ
ഭാർത്തവസന്നതദിവശംഗോഭാർത്തവാന്തുയൻിവശംഗോ
ഭാർത്തവസന്നതദിവശംഗോഭാർത്തവാന്തുയൻിവശംഗോ!

കൈടില്ലു നീരാദാന്തമശാസ്ത്രം

കരു പുഞ്ചനാ സാധിക്ഷേണംവയാകി നാല്പു സംഗതികൾ മി
റ്റുമതരതിൽ പരയുന്നണം. അവ ധർമ്മം, നാത്മം, കാമം, മേംഖ്യം

എന്നിവയരങ്കനാ. ഇവയെ സാധിക്ഷേണംതു പുഞ്ചനീരം
കൂത്രുമംകയാൽ ഇവയ്ക്ക് ‘പുഞ്ചംത്രംഘം’ എന്നാളിട്ടി
പേര് പരയുന്നു. ഇവയുടെ സ്വത്രം, പ്രണോജനം,
സംധനോപാധം മുതലായവയില്ലാതെ പുഞ്ചാത്മസി
ലി ദിംബിലേരകയാൽ, കാരോ പുഞ്ചാത്മംഡിയും പ്രതിപാടിക്കു
ന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ മെമ്പവസാമിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിൽക്കിണ്ട്.

* അധീവച്ചേതു തംന്ത്രമണ്ഡം.

യമ്മായമ്മങ്ങളിന്നവരെന്ന കാണിച്ച് കുത്രാക്കത്രോപദേശം ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രം ധർമ്മശാസ്ത്രം. അത്മവത്തെ സ്വഭാവിപ്പാൻ ഒക്സിപ്പാനമുള്ള വഴികൾ കിംഗിക്കുന്നത് അത്മശാസ്ത്രം. കാമതത്തെ തെന്തുവനംചെയ്യു ക്രമപ്പെട്ടത്തോ കാമോപദേശം ചെയ്യുന്നതു കാമശാസ്ത്രം. ഇംഗ്ലേഷ്രസപ്രത്യേകതെ വിവരിച്ച് പരമപ്രജണ്യാത്മ മായ ഇംഗ്ലേഷ്രസാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള വഴികൾ തെളിയിച്ച് ആ തുടക്കമായ സ്വന്തരൂപത്തെ അല്ലെങ്കിൽ മോക്ഷവത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതു മോക്ഷശാസ്ത്രം. ഇംഗ്ലേഷ്രാസ്ത്രം പലപ്രകാരത്താൽ പഠന്നരും ബന്ധമുള്ളവയും, ഇവയിൽ ഒരോന്നിന്റെ അംഗാനം മറ്റൊരുവയുടെ അതിന്ത്തിനു വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതും ആശാനം പറയേണ്ടില്ലപ്പോ.

മാനുക്കളുടെ സകല അംഗങ്ങൾപാടിലും മുലം വേദമംബേണാനം, സകല അംഗങ്ങളും മോക്ഷാവയോഗികളുംബേണാനം ഉള്ള തത്പരം ധർമ്മാദികളുായ പുരാഖാത്മങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും കാഞ്ഞത്തിലും അംഗഗതമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ധർമ്മാദികളുായ പുരാഖാ തമങ്ഗൾ മോക്ഷത്തിനുവകരിക്കുന്നതുവോലെ ധർമ്മശാസ്ത്രാദികളുായ ശാസ്ത്രങ്ങളും സാക്ഷാത്തായോ പരമ്പരയായോ മോക്ഷത്തിനുവകരിക്കുന്നു.' ഇംഗ്ലേഷ്രാസ്ത്രപാഠപ്പൊന്തും മുലം വേദമാണതാനം. വേദത്തിൽ അതിന്മുകളുമായും വിശകലവിത്തമായും സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള പുരാഖാത്മോപദേശങ്ങൾ പരിമിതവും ക്ഷേണാസമ്പ്രദായ മരശ്ശും ലിക്കി ദിനുമാംബേണാനുള്ള വിചാരത്താൽ, ലോകാനന്തരമത്തുവരുന്നാരു ചില മഹാജനങ്ങൾ മഹാജനാർ വേദാവദേശങ്ങളെ മുലമാക്കി ചില ശാസ്ത്രങ്ഗൾ നിന്മിച്ചു. മനപ്രഭതികളുായ മാനുക്കാർ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തെയും, ശ്രീകൃഷ്ണ മുതലായ ആചാര്യങ്ങാർ അത്മശാസ്ത്രത്തെയും, വാസ്തവ്യനാൾ തുടങ്ങിയ സൗക്രാന്തികക്കാർ കാമശാസ്ത്രത്തെയും, പ്രംബാദികളുായ അംഗവികരി മോക്ഷശാസ്ത്രത്തെയും വേദങ്ങളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചു വേരു ശാസ്ത്രങ്ങളായി നിന്മിച്ചു. ഇത്തീനെ നംബുവകയായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളുംബന്ധമുണ്ടും അന്തരീക്കരകംലജി: തുഡി അനേക പണ്ഡിതന്മാരുടെ കുതികളുായി അനുബദ്ധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും, ആ വഴിക്കു വേദത്തുവിന്റെ സത്തികളുായ ധർമ്മാദിശാസ്ത്രത്തോ

അപാര ശാഖാവാക്കളായി പൊതുത്തും അഞ്ചം അദ്ദേഹമായ വിധത്തിൽ അടിസ്ഥാനമായ ചെള്ള.

മേൽപ്പറഞ്ഞ നാലു ജാതി ശാസ്ത്രങ്ങളിൽവെച്ചു രണ്ടാമത്തെ തായ അത്മശാസ്ത്രത്തിൽ ഭൂമി സമാഖ്യവാനം രക്ഷിക്ഷവാനമുള്ള ഉപായങ്ങളിലും നിയമങ്ങളിലും അഞ്ച് ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിൽ എന്നവെച്ചും മരശ്ശൂദാട പുതി എന്നാംബന്നതാം; അതായതു മരശ്ശൂദാട അഞ്ചിയ സമാഖ്യവാനതിനാം രക്ഷിക്ഷവാനതിനാഥുള്ള ശാസ്ത്രം എന്നാണ് ‘അത്മശാസ്ത്ര’ശബ്ദത്തിന്റെ അത്മയോജന. ഈ ശാസ്ത്രത്തിനു തന്നെ ഭണ്യാനിതി, നീതിശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങിനെ ഈ ഷഡപ്രത്രംസത്രംടക്കുടി വേരേജും ചില സംജ്ഞകൾ പംബന്ധവും നാണ്ട്. ‘അത്മശാസ്ത്രം’ എന്ന പദത്തിന്റെ അത്മത്തെ അന്തു നാന്തിരിക്കാം എങ്കിലും ഒരു പത്രായവദം ഇംഗ്ലീഷിലോ മലയാളത്തിലോ കാണിപ്പാൻ പ്രയാസമാണ്. വിഷയംകൊണ്ട് നോക്കുന്നതായാൽ ഈ ശാസ്ത്രം വളരെ വ്യാപ്തിയുള്ള കണ്ണാബന്നനാ കൂടണം. ദാജ്ഞാധികാരങ്ങൾ, രജഭണ്യാരത്തിലേയുള്ള ധനാഗമമാദ്ദേശങ്ങൾ, രാജുരേണ്ടത്തിൽ അത്വദ്ദുമംഗി വരുന്ന പല വകുപ്പുകൾ, പ്രവർദ്ദംരനിന്നീയം, കരംഞ്ചിട സപദാവാ, ശിക്ഷകൾ, അന്തരാജര ക്ഷമാഭാടങ്ങൾ സന്നിക്കർ, യൂഡിഷൻ, ചാരനാർ കൂത്രനാർ മുതലായവരുടെ നിയമനം എന്ന ത്രട്ടണി കട്ടോ വിഷയങ്ങൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ധനംശാസ്ത്രത്തിനിനും രാജുതന്ത്രത്തിനുംവെസ്യിച്ചേടുന്നാണുള്ള വിഷയങ്ങൾ അത്മശാസ്ത്രക്കത്താം ക്ഷമാഭാടം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരാമ ‘പൊളിററിക്കൽ എക്കോ നീമി’, ‘പൊളിററിക്കൽ എസൻസ്’ എന്നെല്ലാം വരയുന്ന പാശുംതുരാജുതന്ത്രങ്ങളിലെപല വിഷയങ്ങളിലും ഇതിൽ അടഞ്ഞിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ, വിശകലിത്തമായിക്കൊണ്ടു വിവിധവിഷയങ്ങളും ദു വിജംതിയമായ ഒരു സംഗ്രഹമാണ് അത്മശാസ്ത്രം.

ഇങ്ങിനെവായായംക്കുണ്ടിലും, ആയ്യാചീനകാലങ്ങളിൽ അത്മശാസ്ത്രത്തിന്റെയും കംമശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പ്രചാരം വളരെ കുറവുംപോയി. രാജുതന്ത്രസംബന്ധമായി വിഭാഗംക്കണ്ടായിരിക്കുന്ന അധികാരാവകാശങ്ങൾ കുറയുകയും, അതോസ്ത്രത്തെയും അതിന്റെ

அரத்மாஸு கை காலத்து ஸமூதநாயினுடைகிட்டு
வழிரெ புயானமாய கை ஸமாநத்தை அலக்கிறது கொண்டிரு
ங். ஒரு ஶாஸுத்தைப்பூங்வெயிலும் அரங்கேகங் வேகதெ வகுவா
யி விவியருமன்ற உள்ளாயிடுகளைகிலும் ஹபேங்ரு அவயிறு
ஷக்கங் சிலங்கெட துதிக்கு மாஞ்சமே களெகிடுகின்றது. அவயிறு
வெஷ் ஏராவும் புயானமாயிடுக்குறு கெங்கிலுக்கு அரத்மாஸு
மங்கங். கெங்கிலுக், சுள்ளுக்கு ஏன்னி பேக்குறாது அரிய
பீட்டு விழுதுக்கு ஏன் பூங்களாக குபோவூரங்களினு ஏ
வூ ஜிவிசுபிக்கு கை புஸிலெபிடங்கங்கள். சுதாச்சுப்புரங்கம்
ய ஜோதிட்டுருத்திலும், உரைக்குள்ள (ஞஞ்சங்கு) ‘பள்ளிக்
தி’ ஏன் ஃாஸுத்திலும், விஶேஷிஷ்ட மஞ்சாஸுத்திலும் விழுவாங்
யிக்கு ஹபேமா மெஞ்சுவங்களைய சுதாந்துமமாராஜாவிக்கு
மஞ்சியங்கினங். ஒரு பூங்களாக நான்வாங் நாலீபீடுது தக்கு
ஸித்துங்காய சுதாந்துங்கு மாயங்கங்கு வாரதவகுவத்தியுமாயி
வாசிசு கும் விழுவாங்கள், முடுராக்குஸங் முதலாய ராமங்
குதீ விழுவாங்கிடுகள்கு. கு. டி. 272-ஆ ஸித்தமங்காரே

മാനംചെയ്യു അരഞ്ഞേകമധാരംജാവു ബൊലുമതം സപീകരിക്കുകയും, തന്റെ ശാസനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നവയായ സ്കൂളേങ്ങൾ നട്ടി ലൈഖൻസ് നാട്ടുകയും ചെയ്യുവെന്നുള്ളത് ഇപ്പോഴും കുറഞ്ഞവയായ ചില ശില്പാലോവസ്തുക്കിൽനിന്നും വ്യക്തമാവുന്നണ്ട്. അത്രിനെയു ഈ അരഞ്ഞേകചക്രവർത്തിയുടെ മുത്തുപുന്നയിങ്ങനും ചന്ദ്രമാളിയും. ഈ ഭ്രഹ്മം കു. ദി. 327-ൽ രാജാവായി വാണിങ്ങനും. അതുകൊണ്ടും, ചാ മുഹൂർത്തിയായ കെട്ടിലുന്നർ അത്മശാസ്ത്രം നിമ്നിക്കപ്പെട്ടതും കു. ദി. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും തീച്ചപ്പെട്ടതും.

കെട്ടിലുന്നർ ഒരു അത്മശാസ്ത്രമുഖഭാഷാക്രിട്ടുള്ളതായി സംസ്ഥാനാധികാരിക്കുന്നതിലും അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘അംഗിഷ്ഠ താവദ്ദുണ്ഡിതിം, ഇയമിഡാനിമാ ചപ്പംവിജ്ഞാഹംപോന മെം തുംതേമു ഷഡ്ബിഃ ദ്രോക്കസമാദാസുഃ സംക്ഷിപ്താ’ എന്ന് ആചാര്യ ഭണ്ഡിയുടെ പശകമാരച്ചരിതത്തിൽ കാണുന്നു. ഇതിങ്ങനെ കെട്ടിലുന്ന ഈ ശാസ്ത്രഭാഷാക്രിയയും ചന്ദ്രമാളിയും അത്മശാസ്ത്രിനും നേരും തെളിയുന്നണ്ട്. ഈ സംഗതി ‘കെട്ടിലുന്നരേന്നാതേമു ശാസനസ്യവിധിക്രമം’ എന്ന അത്മശാസ്ത്രവചനത്തിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. പശകമാരച്ചരിതത്തിൽത്തന്നെ പ്രമാജനങ്ങളുംകൊണ്ടും അത്മശാസ്ത്രത്തെ അവധേലനംചെയ്യാനായി ഉല്പരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വയം ‘ഇയത കാണസ്യ വാകാദൈത്യാവദിന്യനം’ എന്ന തുടങ്ങി ‘പ്രാഹസ്തി പ്രഫല്ലഭേദചനഃ പ്രമാജനഃ’ എന്നതുവരെയുള്ള വാക്കുങ്ങളിൽ സുചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയുമായ അത്മശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ യഥാത്മത്തിൽ ഈ അത്മശാസ്ത്രത്തിലുള്ളവതനെന്നാണ്. കാലംവിരിയിൽ ബാണദ്രുതം ‘കിം വാ തേഷാം സംസ്ഥാനം യേഷാമതിന്ത ശാസ്ത്രാധികാരിക്കുന്നിൽമുണ്ടും കെട്ടിലുന്നം പ്രമാജനം, ആത്മിച്ചാരക്തിയാക്രമിക്കപ്പെട്ടതും പുരോധ്യസോ മുഹവഃ, പരാഭിസംസാരവരാ മത്രിണി ഉപദേശ്യാരഃ, നരപതിസ്വരണ്യംജാതിം ലക്ഷ്മിപ്രാംഘണക്തിഃ, മാരണാത്മകേഷഃ ശാശ്വതഃപാണിയോഗഃ, സമജപ്രേമംദിപ്പിച്ചയംനരക്തം ഭാതാ ഉച്ഛ്വല്ലഃ’ എന്ന ഭാഗത്തിൽ കെട്ടിലുന്നർ ശാസ്ത്രത്തെയും ചർത്രത്തെയും വിശദമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാമാക്ഷികനിതിസാരത്തിലും ‘നിതിശാസ്ത്രംമുതം ധിമാനത്മശാസ്ത്രമഘാടയേഃ സമ്പ്രദേശവമന്നുണ്ടെന്നു വിജ്ഞാഹം

വേദഃസ' എന്ന പരശ്രാതു കാണാൻ. 'തന്ത്രാധികാരിയാണി മന്ത്രാഭിനി ചാണക്രാഡിനി കാമഹാശ്വാണി വാസ്യം യന്മാഖിനി' എന്ന പദ്ധതാത്തിലും പാണിച്ചടം. നദിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരതം, രാമാധനം, ഭീമാശ്വരിയകം, കൈ ടിലിയകം എന്നിങ്ങിനെ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മിത്രാശാശ്വത്തിൽ കൈടകില്ലവെൻ്റെ അത്മശാശ്വത്വം ഉൾപ്പെടുത്തണം. അഹംമദ്യാഹാ ബ്രഹ്മയമ്പിനാമനം രംഘവംശവ്യംഖ്യാനത്തിൽ ഒരു പിക്കിൽ 'കൈ ടിലിയവെൻ്റെ അത്മശാശ്വത്തിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെ എം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേൽക്കാണിച്ചു വണ്ണികയിൽനിന്നു ദണ്ഡി, ഷാഖാട്ടകൾ, കംബഡകൾ (അപാട്ടുകിൽ കാമനകി), മല്ലിനാമൻ മതലായ പഞ്ചാത്താങ്കൾ മാറ്റും, പഞ്ചത്തു സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കുംതുടി കൈടകില്ലവെൻ്റെ അത്മശാശ്വത്തിൽ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന തെളിയുന്ന നെങ്കിലും, വിശിഷ്ടമായ അല്ലെങ്കിലും വാസ്യം വായിക്കാനും നാടകാക്ഷം ഇതേവരയും സംശയിച്ചിരുന്നു. എകിലും 1908-ൽ എമ്പൂർ ഗവർണ്ണറു വക 'ബിബ്ലീഓത്താരിക്കാ സാന്റസ് ക്രിട്ട' (Bibliotheca Sacra) എന്ന സംസ്കൃതത്താലും പല 37-ാം നമ്പും തും പുസ്തകം നാഗരാക്ഷാരത്തിൽ അച്ഛടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിനിരിക്കുന്നതിന്റെ അപ്പോൾ ശ്രീ ഗുരു എന്ന പ്രസ്താവക്ഷം സുലഭമായിരിക്കുന്നു. ഇതു പുസ്തകം ഇന്ത്ര.ജനാസ പണ്ണിത്തുറുന്നു മാത്രമല്ല വിദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസത്താണും ഏകക്കണ്ണമായ അഭിവാദനത്തിനു ചാതുരീവിച്ചിട്ടുള്ളതിനും പുംബ, ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിനും ശാഖാഭാബം, ഇന്ത്ര സാഹായ നമ്പുടെ ഷാഖാഭാബം എന്നിൽത്തിനില്ലെങ്കിൽ രാജുഭാഗത്തിലും രാജുത്തത്താംഖ്യം അഭാദ്ധിജനമാക്കം വിമുഖനായമായിരുന്നാവെ നുള്ളി സ്പെഷിലിക്കുടെ മിത്രംബവായം നാശകക്കയും സ്വതന്ത്രമായ രാജുത്തത്തും തണ്ടളുടെ ഉപജനാധലമാണെന്നു വിദേശീയക്കുടെ നിരുപണങ്ങളിൽ കൈടകില്ലവെൻ്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഇന്നത്തെ ലോകം വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതുമെന്ന്.

ഈപ്രകാരം, മഹിയിൽനിന്നു കാണിച്ചതു ശാഖാഭാബം ച

ജീ നനകളുമെന്നപോലെ പുണ്യാധികം ശോഭിക്കുന്ന ഈ അത്മശാസ്ത്രം, ഇതിന്റെ പ്രശ്നതാവായ കെട്ടില്ലരാൽ പുണ്യാദാശാഖ എ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരിച്ചാധിച്ച് അവകിലെ വിഷയങ്ങളെ ക്രോധിക്കിച്ചു നിന്നിക്കപ്പെട്ടതാക്കുന്നു. ‘പുമില്ലാലാഡേവലനേച്ച ധാവ എത്തമശാസ്ത്രാണി പുണ്യാദാശങ്ങൾ പ്രസ്താവിതാനി പ്രായശസ്ത്രാനി സംശ്ലാപത്രകമിക്കമത്മശാസ്ത്രം’ എന്ന ഗ്രന്ഥകത്താവുതന്നെ ഗ്രന്ഥാംശങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വാദഗ്രന്ഥങ്ങളായ കാരോ വിഷയങ്ങളുടെ നിഘ്നവന്നതിൽ വിശദലാക്ഷികൾ, വരാശരം, വിത്രികൾ, കെഞ്ചാപദത്രം, വാതപ്രാധി, ബഹുഭാഗതീപുത്രൻ എന്ന ത്രട്ടും കാരോ പുണ്യാചാത്യാശങ്ങൾ എ മതങ്ങളും പുണ്യപദ്ധതായി ഉല്ലരിച്ചു ഗ്രന്ഥകത്താവു സ്വപ്നില്ലാന്തവാദം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കെട്ടില്ലരാ കൈകൾ പുണ്യഗാമികളിൽനിന്നും വലുതായ സാഹം യും സിഖിച്ചിട്ടുള്ള ഗുരു വിജ്ഞാഖാരം. അവകാട എല്ലാവകുടേയും പേരിൽ കെട്ടില്ലരാ വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും തു ക്രായും ബുദ്ധസ്തിയേയുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം വരിച്ചുകാണുന്നത്. ഗ്രന്ഥാംശങ്ങളിൽത്തന്നെ ഗ്രന്ഥകത്താവേ ‘കൊം നമഃ തു ക്രിശ്വരസ്തിഭ്രാം’ എന്ന ശ്രദ്ധവന്നം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്മശാസ്ത്രകത്താക്കന്നാരായ എല്ലാവകുടേയും ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കെട്ടില്ലരാ പുണ്യാധിക്കാവകിലും ഉശ്രാസ്സുഖാർ (=ത്രുതഗം) ദണ്ഡനിതിയിൽ പ്രത്യേകം പൂർത്തവന്നാം അതിനും അതുകൊണ്ടുകാണും ഇം ശ്രദ്ധവന്നം വളരെ യോജിച്ചതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഉശ്രാസ്സുഖാർ ദണ്ഡനിതി ‘ത്രുതനിതി’ എന്ന പ്രാചീനഗ്രന്ഥത്തിൽ വിസ്തൃതി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രവമാറനിന്നും ഉശ്രാസ്സുംബാധിച്ച് ഭാഗങ്ങളിൽ ധാരാ വൽക്കരിപ്പുത്തിയിലെ പ്രവമാറകാണ്ഡങ്ങളും കെട്ടില്ലരാ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തിരിക്കുന്നുന്നത്.

ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയങ്ങളെ വിശകലനംചെയ്തു കുമാപ്പുട്ടിത്തുന്ന കംഞ്ഞത്തിൽ അത്മശാസ്ത്രപ്രശ്നതാവു വളരെ മനസ്സുകുതിക്കിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അല്ലൂംയംകൊണ്ട്, ഇം ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കവാൻ പോകുന്ന പ്രകരണങ്ങളിടുമുള്ള അധികരണങ്ങളുടെയും മറ്റും കാരിയായ വിവരം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അരാധിരം ദ്രോക(ഗ്രന്ഥ)മില്ല ഇം ശാസ്ത്രത്തിൽ അതുകേ 15 അധികരണങ്ങളും, അധിക

രണ്ടും ഒരും കുല്ലും കുട്ടി 150 അല്ലെങ്കിൽ 180 പ്രകരണങ്ങളും മാണം ഉള്ളത്. അധികരണങ്ങൾക്കു മുതൽത്തിൽ വിഷയസ്ഥാപകങ്ങളും കാരോ പ്രവർത്തനങ്ങളും കൊച്ചംതിരിക്കുന്നു.

ആളും സുതും, പിന്ന ഭാഷ്യം എന്നുള്ള മുതൽത്തിലാണ് വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. സുതുവും ഭാഷ്യവും ഗ്രന്ഥത്തിൽത്തന്നെ യാണ്. സുതുകളായ കെട്ടിലുന്നതനും ഭാഷ്യവും ചെച്ചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭാഷ്യകാരന്മാർക്ക് ശാസ്ത്രത്തിൽ വളരെ വിപ്രതിപത്തി കാണാനുകൂലം തന്റെ സുതുങ്ങൾക്കു ഭാഷ്യമഴുതേണ്ട ചുമതല അവരെ ഏല്പിക്കുന്നതു യുക്തമമല്ലെന്ന തോന്നകയാൽ താൻതന്നെ ഭാഷ്യം കൂടി നിമ്മിക്കവാനിടയായതാണെന്നു ഗ്രന്ഥകത്താവ് ഉപസംഹാരത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏല്പം പ്രകരണത്തിനും അവസരന്തിൽ ആ പ്രകരണത്തിനും ശബ്ദരംഭിക്കുന്നവയായി കണ്ണാ അധികമോ ദ്രോക്കങ്ങളും ചേത്തിട്ടിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിലുന്നരംഗപ്രക്രിയകൾ ശബ്ദം കരണ്ടും അതുമാം നിരണ്ടും ഉള്ളയാണ്. ഭാഷാശാലവി ടുംതന്നെ ഗമനമല്ല. ഏകിച്ചും, ഏല്പം തികിച്ചും വളരെ വളരെ സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇതു വായിച്ചുകാഞ്ഞും ഗ്രാഫിക്കവാൻ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടുന്നുണ്ട്.

ഇക്കാലത്തെ വരിജ്ജത്തിനില്ലെങ്കിലും പറിപ്പു തുടങ്ങിയതിനും ശേഷമേ ഭാരതീയക്ക് ചരിത്രവിഷയത്തിൽ അഭിവൃംഖങ്ങളിട്ടുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നും, പണ്ഡിതന്ത്രങ്ങൾ കവികളും ഗ്രന്ഥകത്താക്കന്നും തങ്ങളിടെ കൂതികൾ ഇന്നുള്ളണ്ണാക്കിയവയാണെന്നു കാണിക്കുന്നവയായ ധാരാത്രാക്കലാജ്ഞാം സ്വന്തമാണുള്ളിൽ എഴുതുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പറയാറുള്ള അഭിപ്രായം കെട്ടിലുന്നല്ലെങ്കിലും ബാധകമല്ല. ഇദ്ദേഹം കാരോ പ്രകരണങ്ങളിൽ ‘ഇതിബാദരാധാരഃ’, ‘ഇത്രാധാരേംധാധാരഃ’ എന്ന തുടങ്ങി കാരോ ആചാരംഞ്ഞരംഗത്തെ വചനങ്ങളെ പുംപക്ഷമായിക്കാണിച്ചും ‘നേതികെട്ടിലുഃ’ എന്നി തുടിനെ സ്വന്നമനിദ്രിച്ചതോടുകൂടിത്തന്നെ സ്വപ്നിലുംനുണ്ടെങ്കിലും സ്വദാപിച്ചിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കെട്ടിലുന്നരംഗം മുഴുവൻ പ്രയോഗം, ചില നിറുപക്കങ്ങൾക്കു സമാധാനത്തിനു വകരം സന്ദേഹത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാണ് കാണാനുത്തം. സ്വന്നമനിദ്രിച്ചതോടുകൂടി സ്വപ്നി പ്രായം പറയുക എന്നാൽ വിപരംനാശം ഇടയിൽ പതിവില്ലെന്നും,

അതുകൊണ്ട് ഈ അത്മശാസ്ത്രം കെട്ടിലുന്ന കൂതിയായിരിക്കയി . ഷ്ടൈനം ഇതിൽനിന്നു ചിലർ ഉണ്ടിക്കൊണ്ടു. ഭാവവയമ്പാസ്ത്രത്തെ മനസിഷ്ടനായ ഭൂമിയിൽ, യാജകവക്ഷപ്രാഥതിനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രിയയിൽ സംഗ്രഹിച്ച പ്രഫോൺരലറ്റിതിയിൽ നിന്മിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിജ്ഞാനേന്ദ്രാഭിഷ്ടം എന്നാൽ വിദ്യാരം പരബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നും, അതുപോലെ കെട്ടിലുണ്ടിയായ കരാർ ഉണ്ടാക്കിയതായിരിക്കും ഈ അത്മശാസ്ത്രമെന്നും അഖിവർ പഠിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ശക്തി ക്ഷമാവരോടു സമാധാനമായി, അവർ വിചാരിക്കണമെന്നപോലെയുള്ള ക്രിയയിൽ സ്വന്നമനിശ്ചേംകുംണ്ട് സംഖ്യിക്കാൻഡിക്കുന്ന മാത്രമേ പരബ്രഹ്മതായിതേന്നുനാളും. പോരാക്കിൽ,

“യേന ശാസ്ത്രം ചരാസ്ത്രംച നന്ദരാജഗതാച്ചടി
അമഘേംണാഖുതാന്നാശ്രം തേനശാസ്ത്രമിംഞ്ചുതം.”

എന്ന കെട്ടിലുന്ന തന്നെ പരബ്രഹ്മത്തിനെ അശ്വർ ദന്താലോചി ചു നോക്കു. അതും പോരാക്കിൽ, ഗ്രിക്കാർ ഇന്ത്യയിലെ രാജു നിതികലൂപ്പറി വല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ കെട്ടിലുന്ന അത്മശാസ്ത്രത്തിലും രാജുനിതികളെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന ‘വിന്റെസൻറ് സ്ഥിതം’ എന്ന പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ പരബ്രഹ്മത്തുകാണ്ട് അവർ സമാധാനിച്ചുകൊള്ളുട്ടു.

എതായംല്ലോ, ഭാരതീയരുടെ രാജുത്തരുത്തെപ്പോറി പരിപൂർണ്ണ രൂപം സ്വന്നമായ ക്രിയയിൽ, അനുഭൂതികൾ രണ്ടു നാലു മൂറാണ്ടുകൾക്കും മുന്നു, ഭാരതവാണ്യജിലെ ക്രിയയിൽ മനസ്സിനുമുൻപുണ്ടു. വിശിഷ്ടമായ ഈ ഗ്രഹങ്ങളിന്റെ ഉയ്ക്കും തെരുക്കാണിക്കുന്ന ചില വിഷയങ്ങളെപ്പോറി വഴിയെ എഴുതാമെന്ന വിചാരിച്ചു ഇതിവിടെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. വി. എം.

—
—
—

കെട്ടിയറ്റ് അദ്ദ.

തിര എന്ന ലി.

വയസ്സാടിൽ സൗലുണിഡിമായ തിരഞ്ഞെട്ടി ക്ഷേത്രമിരിക്കുന്ന ദേശത്തിന് മുൻ ‘ആമലകഗ്രാമം’ എന്നായിരുന്നു പേര്. ഈ ഗ്രാമ ത്തിനു ഒടക്ക ‘ബ്രഹ്മഗിരി’ എന്ന പബ്ലിക്കുടാം, അതിനുശേഷം താഴേവര യിൽ ഒരു ആമലക, (എല്ലി) മുക്കുവും നിന്നിരുന്നു. ഈ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രമാണിയായിരുന്നു ഭ്രാഹ്മണന്മാർ ആ മരത്തിനു സമീപത്തുവേച്ച് ഒരു ഘാഷം ചെയ്യും, ധാഗസമാപ്തിയിൽ പ്രസന്നനായ വിശ്വാസഗവാൻ ശാഖചതുരാപ്രായധനങ്ങളെ ധരിച്ച ചതുരംഖലവായി ആ മുക്കുട്ടിയിൽ പ്രത്യുഷമായി മുംബ സോത്രമുണ്ടാക്കി അതിനുശേഷം അരംഗരമിച്ച് ശരിതല്ലാനുംചെയ്യും ചെയ്യു. അതിനശേഷം അതു മുംബനുണ്ടാക്കി അതേസ്ഥലത്ത് ഒരു ക്ഷേത്രം പണിചെയ്തു തന്നിക്കു പ്രത്യുഷമായ സ്വന്തുപത്തിനു ശ്രദ്ധയായ ദിനുമുണ്ടാക്കി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു. ഗവാൻ പ്രത്യുഷമായതു എല്ലിലെത്തിൽനിന്നാക്കരഞ്ഞ ‘തിരഞ്ഞെട്ടി’ എന്ന് ആ ഗ്രാമത്തിനും ക്ഷേത്രത്തിനും വിനിശ്ച പേര് വന്നു. ആ ക്ഷേത്രത്തിനും വിനിംബാഗത്തു പാപനാശിനി! എന്ന് ഒരു നദിയുണ്ട്. അതിൽ ആ സമോചിനി, മുണ്ഡികൾ, ശ്രദ്ധിക്കു, സഹസ്രബിന്ദു, വരാധം ഇ ദ്വാനു അശ്വ പുണ്യത്തിന്മുള്ളുടെ സമാഗ്രം നിന്മിത്തം പാവുതി ത്വം ഏതൊരു പേരും പറഞ്ഞുവരുന്നാണ്. ആ നദിക്കു സമീപം വിണ്യസ്താറ എന്നൊരു വാരണ്ണം ഉണ്ട്. ആ സമോചിനി എന്ന തിമിസംഗമം അവിടാശില്പിക്കുകകൊണ്ടു സകലങ്ങും പിറക്കും തി പ്പാൻവേണ്ടി ആ വിണ്യസ്താറ എന്ന സമലഭത്തു പിറുവിണ്യസ്തിയും ദിക്കൾ ചെയ്യുവരുന്നു.

കേരളീയമുംബനാരായ നന്ദതിരിമാക്ക് പാരമൈശ്വരം കേര മുംബാരത്താൽ വിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണു ശാഖാശികളായ പുണ്യസ്ഥലം

ലങ്ങളിൽ ഗ്രാലമരുട്ടവാൻ സാധിക്കാത്തെ നിമിത്തം, മേൽപ്പറ ഞെ തിരുന്നേലി ക്ഷേത്രത്തിൽ വോയി നബ്യതിരിമാർ സുലഭമായി പിത്രവിശ്വാസക്രിയാഭികൾ ഇന്ന് അടുച്ചരിക്കുന്നുണ്ട്. നബ്യതിരിമാർ ആ സ്ഥലത്തു പിത്രക്രിയ ചെയ്യുന്നതിനു വേബായും കരണം കേട്ടി ദിശാം. ഒരു കേരളീയല്ലോധനാവർഗ്ഗം ഇല്ലത്തു സന്തത്രാവത്തിനു ഇള കാരണം എൻ്റെന്ന് ഒരു ജ്യോത്സ്യരൂപ വരെത്തി ആദ്ധ്യാത്മകാശി ആതിൽ ഭർത്താവിയെ പ്രംഖിച്ചിട്ടും പിത്രവിതാമഹാനാട ഡാവ താൽ സിലിച്ചുത്താവന്നാക്കണ്ട് അതിനു സുവർണ്ണരാജത്തോടൊക്കെ ശൈലുക്കിലും നാശക്കാശി യമാവിധി തിലമോമം കഴിച്ചു് അതിരുണ്ടും സംഖ്യായ രാമസേതുവിൽ വിശ്വാസവും പ്രതിക്രിയയും അവിടെ സമഖ്യാ യമാശക്കാശി തദ്ദേശവാസികളും ഭൂമാമന്നാര ഭാന ഭോജനാഭിക്രമങ്ങാണ് തൃപ്പിപ്പുട്ടത്തിയാൽ ദോഷം തീന് സന്താനലാമേഖാക്രമനു പ്രതിവിധി നിയുക്തിചു്. കേരളാചാരവി അലമായ പരാദേവതി അാത്രയായി രാമഭോത്തുപ്രവേശനത്തിൽ വെവ്വേംസ്വീം വിചംബരചു് പദ്മാസൂപ്തമാണി ഇരിക്കുന്ന മജല്പ, ഒരു ദിവസം സപ്താമുഖങ്ങളായി. തേജോമയനായ ഒരു യുവാവു തന്നെ സമീപങ്ങിൽ വന്ന് ‘ശാഖ’ ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റാറി പരിത്വിക്കുന്നതു തൊന്തരിയുണ്ട്; അക്കാദ്യം തിരുന്നേലി ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്വപ്പാറ എന്ന ഘൂണ്ണധനാലഭിയും ചെള്ളിക്കുന്നാൽ രാമസേതുവിൽ ചെള്ളുത്തോലെ മഹാബിലിയും അഞ്ചലാട മനോരമും സാധിച്ചു് മേലാൽ ശ്രദ്ധയും വേഖം മെന്നു പരാത്തുതായി ദോഷി. ഉന്നൻ ശേഖരം ഇം സംഗതി വിസ്തൃതിവരാതെ തോന്തരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ തുകേവലം സപ്താമുഖങ്ങുണ്ടു് കരത്തി താഴേക്കും സപ്താമുഖങ്ങാണും ഇം തിരുന്നേലി ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്വപ്പാറ എന്ന സംഭവത്തു് വിധിപ്രകാരം പിത്രവിശ്വാഭികൾ ചെയ്യു് പ്രതിക്രിയയും ഉത്തമാദ്യം മന്നാക്കായി സംക്ഷിപ്പം ഭാനവും മറ്റു ചില സത്കാരങ്ങളും ചെയ്യു് മടങ്ങിപ്പുണ്ട്. വിശ്വം പ്രധാനവും റോക്കിയതിൽ ആ വക ദോഷങ്ങളും തീന് മേലാൽ സന്താനലാമേഖാക്രമനു ജ്യോത്സ്യരൂപം പരാത്താപ്രകാരം ആ ഭ്രാഹ്മണനു സന്തതിയുണ്ടാക്കും ചെയ്യു്, അതു മുതൽക്കാശിനു കേരളീയല്ലോധനാക്കും ഇം ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രത്രുക്കിച്ചു് ക്രതിവിപ്രാസന്നാം ഇനിച്ചുതോ്. ഇം ക്ഷേത്രത്തിനെന്നും

പ്രമാദകത്താവായിരുന്ന പ്രധാന പ്രാധാന്യങ്ങൾ നിന്തുവെന്നാമിത്തിക്കുള്ളായ പുജയടിയന്തരാഖ്യാസ വേണ്ടുന്ന സ്ഥാ വരജംഗമസ്പദ്ധത്തു ശബ്ദം അതു വിജ്ഞാപിച്ചവന്നു ഭാനംചെയ്തു വിഴുക്കാ തെ അതു വക്ക് ദേവകാഞ്ഞംപാ നടത്തിവനു.

ക്രാന്തിക്കാലം കഴിഞ്ഞു സമയം അതു ദേവസ്വദാക്ഷിപ്പാം അതു ഗ്രാമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിലും പ്രാധാന്യങ്ങായി ഉ ദക്ഷപ്പം ഭാനംചെയ്തു താൻ തുടർന്നിരാഹിയായി ദേശാന്തരങ്ങൽ ജീ പോകും ചെയ്തു. അതിനാശം അതു പ്രാധാന്യം ക്ഷേത്രകാ ഞ്ഞങ്ങളെ ഭരണംചെയ്തുവന്നിയനു. കാലാന്തരത്തിൽ അതു മുംബ റാണാത്രം രണ്ടും ക്ഷയിച്ചു. ദേവകാഞ്ഞംപാ തകരാരായി. ക്ഷേത്രമല്ലാം ജീണ്ണപ്പേരുകൊ അതുനാം വിഷദാവസ്ഥയിൽ കിടന്നിരുന്നു. അതിനെന്നായാൽ കാലത്തു കൈ സന്ത്രാസി ഇം തിരക്കെല്ലാക്കേ ഗ്രാമത്തിൽ വനു. അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവികമായ നിജീക്കപ്പുത്തി കൈലൈക്കാണ്ടു സന്ത്രാസി വിശേഷാനന്നു തങ്ക്രാമവാസികൾക്കെല്ലാം പുണ്ണ്യവിശ്വാസമായി. അദ്ദേഹം അവിച്ചത്തെ പ്രഥാനികകളെ ദയപ്പാം ഉത്സാഹമിപ്പിച്ചു ക്ഷേത്രം മുൻസ്ഥിതിപോലെ ജീണ്ണാലും റണ്ണം ചെയ്തു. ഗോക്കണ്ണത്തുനിന്നും നാലു ഏറ്റുവാരം വരുത്തി അ ക്ഷേത്രാധികാരം അവരിൽ അപ്പിച്ചു ശാന്തിക്കെയ്യും അവരു ദിച്ചു സന്ത്രാസി യമാഗതം പോയി. അതിനാശശേഷം ക്രാന്തിക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുൻപായ സന്ത്രാസി വിഞ്ഞും മടങ്ങിവനു. അപ്പോഴം ഇം ക്ഷേത്രം ക്ഷേത്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന തകരാരായി വിഗ്രഹം മാത്രം ശേഷിപ്പായി നശിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിനു കാരണം അനേപാശിച്ചതിൽ ടിപ്പുവിന്റെ പടവെ കുക്കാലത്തു അതു ഭാഷ്ടവൻറെ ആകുമത്താൽ സംഭവിച്ചതാണെന്നു് അ റിത്തു. വിഞ്ഞും ക്ഷേത്രം മുൻസ്ഥിതിപോലെ പണിതിന്ത്തു. മുമ്പു ശാ നിക്കാരായി നിക്കമിച്ചിരുന്നു നാലു ഏറ്റുവാരിൽ കൈ ഏറ്റുവെ യും നശിച്ചപോയിരുന്ന രണ്ടില്ലക്കാരിൽ കൈ ഇല്ലത്തിലെ കൈ മും ധാന്യവായും സന്ത്രാസിക്കു കാണാവാൻ ഏറ്റവനു. അതു മുംബ നെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉംബളവായും ഏറ്റുവെന്ന ശാന്തിക്കായും നിയമിച്ചു സന്ത്രാസി വിന്നെയും ദേശാന്തരംത്തെല്ലു പോയി. മുൻകാലത്തു ഇം ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉടമാവകാശം തന്റെ കട്ടംബവത്തിലെല്ലും യിങ്കു

നാവന്ന് ഉണ്ടാക്കുമ്പെന്നും മനസ്സിലാക്കി ക്ഷേത്രത്തിലെ എല്ലാ അവകാശവും താൻ കഴുറി ക്ഷേത്രകാൽത്തദ്ദൈ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. പിന്നൊരു കംലത്തു വടക്കുത്താനാം, തെക്കുത്താനം എന്നിലെനെ ആ ബ്രഹ്മാധനകളംവും രണ്ടും വിജോച്ചു ക്ഷേത്രാധികാരം തുല്യമായി അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഈനാം ആ രണ്ടു ഭവനങ്ങളാഥും ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉടമാവകാശികൾ. രണ്ടു തവണക്കും അപിടവന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് അനുപ്രാംഗികവിച്ചും പിവരിച്ചും ബ്രഹ്മദേവവിപ്രഭുജീവൻ തന്റെയെന്നും തന്റെ പുന്നവിഹാസം.

ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ അതികാലങ്ങൾ ഒരു അത്ഭുതതാവസ്ഥ കണ്ടിരുന്നു. അത്തന്നും പുഞ്ചില്ലേശം ഭദ്രേഖം കൂളത്തിവെച്ചു ദശം, പുഞ്ചം, പുഞ്ചിപ്പും ഒരു ദശം മുതലായവ തയ്യാറാക്കി നടപ്പിപ്പേണ്ടം. വിരുദ്ധനാൽ നടത്താക്കുന്ന സമയം ജലഗസ്യപുഞ്ചി ഒന്നും വെച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്തു കാണ്ടാതെയും പുഞ്ചിജൈല്ലപ്പോം മുതൽ യുടെ പാദങ്ങളിൽ കിടക്കുന്നതായും ശാംവേ കൂടുതലിവെച്ചും കാണാമാറുണ്ടെന്നു. തന്റെ ഉപാസനാരുത്തിയായി കൊാമത്തായി പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്ത സ്വർഗ്ഗാസംഗ്രഹിക്കിപ്പോയ ബ്രഹ്മദേവൻ എന്ന ഭൂമി രംഗത്തമൻ രാവു വന്ന് അച്ചന്നു ചെയ്തു എന്നാക്കിയെന്നു തന്ത്രശിക്ഷാ കൂടെ പുണ്ണ്ണഭോധം. എന്നാൽ ആ പതിവേ ഇന്നും നടന്നാവജന്നുണ്ട്. പെക്ഷാ പുഞ്ചിവസം വെച്ചും സംധയന്നേജൈല്ലപ്പോം യട്ടാം സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നെ കാണാം. ഈ കലിയുഗത്തിൽ അപുകാരം ഘുംത വരുമോ? ദിവ്യശക്തികാജൈല്ലപ്പോം ഇക്കാലങ്ങൾ അപുന്തും മാനണ്ണും.

ദേശവാന്ദ്രേംകുന്ന കവിതകൾ.

വടക്കുന്നാമന്ത്രാത്മഭാവി |

അവലമലമലമല്ല കമേകംമലമലിനിതുവികിലവസനാം
സിലമശനംവാലമ പ്രിയലം നിലമരിമിചുവിലിലം നാം

നിലയയനസപജനാകലനെനരലവലതതിവിലസിതമലസത
വാരാലിവാനിന്നപദഭജനാത്തിനുവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

അനുച്ചവാമുണ്ടാനുജഗ്രാഫർപ്പാലനവരവരക്കായമാമുന്നി.

ബാലനിലന്നതുലതയാക്കിലക്കാവെനാവനാവനാതവൈക്കണ്ണ!

നാലുചഹംതവനമനോരിവ കാലിഞ്ചാത്താഴേതൻഡേവനാച്ചാം

പാലയചന്ദ്രങ്കയയാമമവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ഇന്നരഖോകസുഖവുള്ളുംചുതിലവിലോപ്രമത്രമതവിധിയാൽ
പുന്നഹലോതിച്ചുനാതികപാചനാസമഹോന്നുനോതിച്ചുള്ളിയം

നാവ മരംപിജഹാതിജരസ്യപിള്ളഗപ്പോചനാമാവിൽമരംനാതി-

മരാഹോകയമാമുകപ്പെ മാമമഹരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ഇംഗ്രേസാനായനുന്നിക്കോവനാമാനുംനിനിക്കയാസിസ്സംവദി

തുള്ളവരാമോധമഹരന്നുംശാച്ചുതാതവചനാശ്ചയിൽ

കാചച്ചാങ്കവലായ റിംബൾഷ്പുംപുംനാംപുച്ചുരസംശ്രദ്ധം

നേച്ചുക്കിംഗ്രേഡേരേതവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ഉലകുകളീരേചിലോടാവക കലതതിശ്ചജനിച്ചുമരിച്ചേൻ

മലമിതിനാലെന്തിഹവണ്ണതു മലകക്കാധിവമമവാതവവം

മലകക്കാനിലമിനിമുനിലയം ഉലതരികിലുമിട്ടുലവി താൻ
ബാപുദിപംമമകദിതംശ്രൂണവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ഇംഗ്രേജവിച്ചുനിട്ടിപ്പുവരംത്രുപറിച്ചുരിവുനിക്കത്മം

ശ്രൂത്യിനംകമ്മകഴിപ്പുവർ യുത്തതതന്നവാന്തതാടാനത

വാഞ്ഞലസുാർവേംബുമുനിതവവംസ്സുവമരിങ്ങാണതുംലുന്ന

ഇംഗ്രേജതിക്കേളുംഅവഴികളിൽവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

എത്രജമതിചിത്രമിന്നാനിന്നമസ്കരതിനുപരിജ്ഞാവനാ-

ഗശ്രദ്ധതാഗളിത്തവശമിറ്റ്രതി വത്തതവു ചാമരടിനി.

സത്രമിതനനിശ്ചാരംപ്രാതു പത്രിപതിജ്ഞാപിസുതജ്ഞം

റൂത്താചിയാവചിബ്രൂത്യാമമവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ദ്രൈകൾപ്രമുഖാലിത്തേരവംബലംകാങ്ങംചുവന്നുകുണ്ടു

ഉംബുവികാനതരതന്നുവവാഗംബികതന്നവതിസേത

ഒരുക്കംവരിള്ളത്രുവിധായവിവേകംബുതത്തപരമജാന-

നാക്കുവതവെളുവധിയാമമവരമങ്ങളുടെവടക്കണാമ!

ക്ഷുദ്രവത്തേരിനടക്കില്ലാമെരാവതിപ്പാലി ശിരിക്കില്ല—
മോരോജ്ജവത്താഞ്ചാടകില്ലഭാരാഭ്യുജാടകാപ്പുമിരിക്കില്ലും
അളരോമലോരാവഗ്രംകില്ലമീശുലകോടകില്ലുംചിര—
മാാരിമോർത്തവമഹിമകർമ്മവരമങ്ങളവടക്കണാമ!
ക്കവഴിപ്പുന്നതരാതവസാരുഡയവിന്നതിക്കാലുതമുാികളും—
ലോകമുനിവരജ്ഞാനപിന്നമാരുവാഴതറികില്ലമാം വിജയാള്ളില്ലമാം
സുരഘനിന്നതവരിച്ചാനംതവ മാളുവാംവനാമജചാഡിച
പരിചയത്രുംവരശ്രൂയരപ്പുിഷവരമങ്ങളവടക്കണാമ!
കാമിതിവേശോമനാമനിജമനമിതിക്കാമതിയിച്ചതി
തേമനമിതിനാമനിഃത്വവേണ്ടിളിത്തേയാചന്ദമാജ്ഞ ശ്രി
സാമതിമതിധാക്ഷാതാതവകാമരിപ്പോകാമദയാമമു
നാമതിനധികാരികളുംശോ വരമങ്ങളവടക്കണാമ!
ക്ഷൗഢിവീക്കാക്കരുളിപരമോദാസമിക്കാളുതിമേതപരി
മോദാസംഭവത്രുള്ളതാളുതിമാദനമനയതിള്ളും
ആവൈത്തേപുതവദാനത ദ്രോജ്ജംജാനേതോനാജ
ഥാതക്കിന്നുക്കാലുമിനിക്കാരവരമങ്ങളവടക്കണാമ!
അംബുജവത്രുംബുജനാരഭ്യുംഗവവവിലാളിതവഃത്തൻ
വോൺഡിയകലുഡിഡിക്കുരുക്കുമേഖലവുംഗാഗാപോത
ശ്രൂവിഡോണ്ടുവിലവനാദ്രേകരോഭവപ്പുഡിക്കുന്ന
ക്കാജനേമാദിലിപിവാവരമങ്ങളവടക്കണാടി!
അംക്കനിശാകരണിവിലോചനാസർക്കാരക്കുന്നിക്കേതന
ഭഷ്ടുതിനാംകുരോധാസനാ അമമധംചലഃരാഹാസന
പ്രക്തിലയേപ്രക്തമതത്സ്വാമിഷ്ടിൽലയിച്ചുഷ്ടിവന്നീ
പ്രക്ഷിണകൈലാസന്നികേതനവരമങ്ങളവടക്കണാമ! *

II

അംക്കുഷ്ടുംഭിരിതംചചള്ളിരിക്കിംകാലനുംപോക്കം
അടക്കമനതകനായുണ്ടുംഭക്കാതിക്കൽ

നടക്കുണ്ടുംവന്നിങ്ങടിക്കുമെന്നതിനാൽവി
 നടപ്പേംമുട്ടുനേരുംവാൻവടക്കുന്നാമ.
 അതിയുംനിന്നുവധിയുംജാതിയുംവേഴ്മഹിമയും
 മായവനുമറിവിലചതുമ്പുവനാം
 അതിരാനിന്ത്തിങ്കാഞ്ചുനേരുമേതുജനംചാൽവാൻ
 ഭേദനാമശിവശംഭോവടക്കുന്നാമ.
 ഇരിക്കുന്നബിരിക്കുന്നാതിങ്കുടയിലപ്പോഴും
 രഭിക്കുന്നസുരധൂനിജടമടക്കിൽ
 ഭരിക്കുന്നജഗദ്ധപ്പാസിക്കുള്ളനീനിന്ത്തുചരിത്രം
 ധരിക്കാവല്ലിനിങ്കുള്ളതുംവടക്കുന്നാമ.
 ഇവിധംമാനിനുവിച്ചുംസേവചുള്ളാനധികാരം
 ദേവകുർഖംമുനികുർഖമുനിക്കുമാക്കം
 അവവാളുംഞ്ഞാൻഭജിക്കുന്നുന്നതാവകംമേഘരംതത്പരം
 ഭാവനയിലുഡിക്കുന്നവടക്കുന്നാമ.
 ഉറവങ്ങവരുവാനുംവിത്തപുരംവസ്തുസാരം
 ചെരുപ്പോരാചെരുപ്പോരാരൈജനാഴിന്നെന്നുണ്ട്
 അരുദപോക്കിയുണ്ടുംനാർക്കംമേഘരംതത്പരം
 വിരുതിനാംവിഡ്യാപുണ്യംവടക്കുന്നാമ.
 ഉംഗത്തെണ്ണിനുംഭുസുരംവോലുമാവേശാൽ
 അരുദപോക്കംജിക്കുന്നപാരിലിനോത്താൽ
 നാരകംനാരിമാർത്തുലമെത്തിട്ടുനമേലവരിൽ
 എത്തിട്ടാലേയിനിങ്കുംശവടക്കുന്നാമ.
 എന്നിലേക്കുചുവരുവുന്നവന്നുവായുംനാശം
 മന്ദിരിക്കപ്പുരുഷനാക്കംവനാവോയ്ക്കാശം
 പംക്തിവള്ളുന്നതിൽക്കൂട്ടുന്നതിപുത്രുന്നവേത്തുക്കാൻ
 നന്ദികേശമധ്യവന്നേവടക്കുന്നാമ.
 ഏതുപുണ്യമേതുവാവമാരിന്നുഡയിനീരേ
 പ്രീതിഭേദംസ്ഥിതാമേധാവാദതാംദൃഷ്ടിം
 കാത്തിഭേദംചടിയെനവി ത്രിട്ടാലേപ്പുവേസിനേയം
 തീ സ്വിഭവാംസ്ഥിരിത്താപാവടക്കുന്നാമ.

വള്ളിമാസംചരന്മരുംചൗതബാണംപുതബാണം
ദേഹരഹാലംത്രകാലംപീതകാരകോളം
ആകമാധംജിഡ്യാതേമരുവാന്താധാമമരു
ഭൈരവൻവന്നടക്കംപോർഡാവടക്കണാമ.
കതവണ്ണംചീതകാവിലോത്തിടംതെവല്ലാദം
പാത്തിരിക്കനാവർജ്ജനംപാർഡാരം
കൈത്തലേചരംശദിഃണബൈഡാരുക്കംപോർഡം
നൃതനാമമത്രണനീതാൻവടക്കണാമ.
കാര്ത്തചാഴ്ചംദ്വിജനാഞംപേത്രുമരുംജപിപ്പുംഞം
തീത്തരിയാഭവത്തതപംബുത്തനാംതാൻകമാജാനെ
തതപാമാനാമരിവീലപനോത്രുനമത്രുജിക്കാഡ്സ്
സത്പരുതേത്തദ്ദാംദേഹിവടക്കണാമ.
കണ്ട്രമാണ്ണംസംസ്കാരംഭതജസംപാവനാംഷഷ്ഠം
ബവവരതംസംഘതമന്ത്രയാജമാനംപോത
അരഷ്ട്രുതേത്വേദംഗമക്രാഴിന്തൃബാംരേതത്താൽ
വിഷ്ടപേവിള്ളതേവസ്തുവടക്കണാമ.
ഓക്കചന്നുഖിനിന്തുരുജ്ജരാക്കിള്ളതശാരു
ഭഷ്ടുതോശാരനവേത്രസംഖ്യാനേജ്ഞാറു
രക്ഷസ്ഥിതിസുവമംത്രവിഗ്രഹപ്രാണയമിത്ര
ഭിക്ഷാന്ത്രസുചരിത്രവടക്കണാമ.
അരക്ഷയോക്ഷവരവുംദക്ഷയാഗക്ഷതിദക്ഷ
ലക്ഷ്മികാടിജിഗദാശാഭക്ഷണാത്രജ്ഞ
ഭൈക്ഷപുത്രിനിരതപബന്ധാക്ഷരപണ്ഡരസിംഹ
ദക്ഷിണകൈലംസവംസവടക്കണാമ.

III

നരകമുണ്ടിനിമേലിൽവരമെന്നബൈഡാരുപേടി
പെങ്തായെന്നതാഭ്രുത്തുരക്കീഴനു.
തിരുനാമമുരുചാഡ്യാൻവരമന്നോടുക്കൈഡ്സം
ക്കണാവംരിയേശംഭോവടക്കണാമ.
മടിക്കൊണ്ട്രുജിഗനാമനിനക്കിണ്ട്രുപരിശേഖം

എഴുപ്പമില്ലിനിക്കേതുടച്ചതിടങ്ങിൽ
 മനക്കുന്നിലെ സ്ത്രാമനംഗാരഭവത്ത് പാദം
 സൃഷ്ടിക്കവാൻതുണ്ണേണംവടക്കണാമ.
 ശിരസ്സിലവിളിഗംഗാധാരിച്ചുചാവലുംപോൻതു-
 ക്കരണാളിൽമഴുളംതലയുമായി
 വാലസുന്നവേദ്യപംപലനമുള്ളമകതാരിൽ
 ചലിയാതെയുറേണ്ണംവടക്കണാമ
 വടക്കണാമമരനക്കണ്ണമരിയേണ്ണംനമുക്കിപ്പും-
 ക്കൈവടക്കംനിന്നപദംതന്നിലിരിക്കാക്കേണം
 വന്നിടനാളുഡ്യിനിക്കുലിൽപാഞ്ചിടനാഭവതാപം
 തിശിടനാഭക്കതിനിന്നിൽവടക്കണാമ.
 യുടന്തനർപ്പരത്തികലയക്കാഡ്യുയിനിനമെ..
 ദ്രോവന്തനർപ്പരത്തികലിങ്കതീഡേണം
 ഇഗ്രാഹത്താക്കരാണിരണ്ണില്ലപരഞ്ഞവമംമനാണാവിൽ
 സൃഷ്ടിയേണ്ണംമരിക്കുന്നപംവടക്കണാമ.

—

പുസ്തകജ്ഞലി.

എത്രം അരജപ്പായം.

[ഘട്ടത്തിന്മുക്കുള്ള പ്രവീചനം കൂടംരുപ്പീചനം ദേവദൗത്തിഖരം തന്മു
 ഞ്ഞം അചന്ദ്രംക്കുടാനീക്കും കാരണം]

വിരോദിവസം പുലരാൻകാലത്തു ബ്രഹ്മാർ ഇങ്ങവരം
 ക്കപ്പുൽ കയറി യാത്ര തുടങ്ങി. സമുദ്രത്തിന്റെ സമീതി നൃലഭിവ
 സംശയ സ്ഥിതിപോലെത്തുവന്ന അതുണ്ണിങ്ങനു. അതുണ്ണി ദണ്ഡനിംം,
 പാഠന നീഡനിംം, വിജ്ഞ തുരിക്കുന്ന തുല്യമായ ദംഡം- വള്ളത്തു
 ചുറിക്കിടക്കുന്ന അരങ്കുപേരും- മുകൾക്കാഗത്തു വികത്തിയ
 ഫലമണ്ണലും- ഇവ കൂടംതെ വിശ്രഷ്മായ പ്രത്യുംസമരം കൂ

எனவூடு கிடைக்கின்றன. எனால் யாதொடை வேறு உணர்திக்கின்றன கீழ் அதைப்போல் அதையாலே காண்கள்ளுவரால் அவச்ச தோன்றுகிறது.

ചില ചില വസ്തുക്കൾ എപ്പോയോഴും അഭിവ്യക്തം യരിച്ച് കൊണ്ട് മനസ്സിനു ആക്ഷയിക്കുന്നു. മനോഭ്രംഗത്തു വികസിച്ച ഒപ്പും ശൈലേഖക്കണ്ണും ഡോണ്ടിക്കുന്ന ഉള്ളാന്തങ്ങളിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. വീണ്യുടെ വിചിത്രവാദനം, ക്രിഡാശിലനായ ബാലവൻ്റെ അംഗഭംഗി, പ്രിയവാദിനിയുടെ മുഖമണ്ണയലം, മലഞ്ചോലയുടെ ഗതി തുവ കൈപ്പും നിത്രുന്നതന്ത്രപ്രശ്നങ്ങളും എപ്പോയോഴും മനസ്സിനു ആക്ഷയിക്കുന്നവയുണ്ട്. മറ്റു ചില പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിത്രുന്നതന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കില്ലോ അവ മനസ്സിനു മോധിപ്പിക്കുന്നു. താമരജ്വലയും ഇലിമിക്കുന്ന വണ്ണിനെപ്പോലെ മനോഭ്രംഗം അവയിൽ ഇളംകുമിലാതെ സൂംഭിച്ച മാതിരിക്കിലിക്കുന്ന ലക്ഷ്മിപ്പോക്കും. ദേഹം ശബ്ദം, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കട്ടിയുടെ മുഖമണ്ണയലം, പ്രിതിക്കാണ്ടു വികസിച്ച കാമരിയുടെ കണ്ണുകൾ, അനങ്ങബില്ലാതിരിക്കുന്ന സമുദ്രം തുവ പുതുമയോട്ടക്കുടാത്ത ശാംഭിങ്കുളംനുംകൊണ്ടു മനസ്സിനു മൊ വിപ്പിക്കുന്നു. മുംഖം ചുരുക്കുചെയ്തിരുന്ന കാലം ധനംത്രമായി കുറഞ്ഞു. ലക്ഷ്മീദേവി അനന്തരായായ ശ്രവണവൻ്റെ നേരെ പ്രിതിക്കുണ്ടു വികസിച്ച കണ്ണുകൾം നോക്കി. ഓണക്കിരുന്നിരുന്നു.

கழுத் தூகவிடாதை யாறு செல்லிகள். ஒன்றேவாலே ஒன்னாரமோதாறுத் தூகவிடுவோயி. நாலாம் பிவாஸ் ஸஸ்யாஸமதய தடு கிழக்கிலிக்கிற வெழுத்தை கை பகாமீம் காளங்கப்படுக். ஸந்தே திதிக்கின்னால் சுருள்ள உலூத்தி ஏனு கேட்டில்லை'. தான் சுருள்ள தெள்ளயாயிரிண்ணமா? ஏன்னால் சுருள் அதுகாலைத்திலூன் ஷூம் விழுஷுக். காளாக்கல்லே அது வெழுத்தை வந்து குமத்தீர்த் திலங்கியிட உலூத்திகின்ன வெங்கித்துக்கொடி. அதனு சுருக்கால்; ஸெய்யாவப்பிக்குத்தால் வரியோலித்தமாய மஹாந்துப்பாக்காங்குத்துட்டாய். நாரமங்ன்'. அதுதான்னாயான் வேங்காயி பக்ளாம். வசிகா அக்கார் கழுத்தில்லை' அவிட்ட ஹராபி.

മുംഗമനർ ഇരുവ്വും വേംവായും ശ്രദ്ധയിൽ ഉടനെ തന്നെ ഒരു ചെറുക്കാരായാണ് കാരണം എന്നും അഭ്യന്തരിയിൽ കാരണം മാറ്റം പോലെ ശ്രദ്ധയിൽ ഉടനെ തന്നെ ഒരു ചെറുക്കാരായാണ് കാരണം എന്നും അഭ്യന്തരിയിൽ കാരണം മാറ്റം പോലെ

വർ അപ്രശ്നമായ കൈ പീപിൽ ഇറങ്കി. പുലൻ പറഞ്ഞു: “ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ പേര് മസ്റ്റിപ്പീപം എന്നാണ്. ഈതു പണ്ട് അതി പ്രസിദ്ധമായ ഒരു തീര്ത്തസ്ഥലമായിരുന്നു ഇപ്പോൾ ആ തീര്ത്തം നശിച്ചവോയിരിക്കുന്നു. ഈ പീപിൾക്ക് മിക്ക ഭാഗവും കാടായി ഫോറയിരിക്കുന്നു. ഒരു ദിക്കിലെക്കിലും മരംപ്പും ശബ്ദം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഇടവിടാതെയുള്ള താഡിലിഡക്കാരത്തോട്ടുടർന്ന് കാറിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ടും സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകളിടെ ശബ്ദിരമം യ ശബ്ദംകൊണ്ടും ഈ പീപു മഴവനും മാറാറാലി കൊള്ളിനു.” ഈ സ്ഥിരന പാഠത്തിനുകൊണ്ട് അവൻ ഒരു കൈ പച്ചത്തുമയ്ക്കുടെ പൊരത്തിൽ ചെന്നുത്തി. മുഹ ഒരു വലിയ പംാ വെട്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുതന്നു. അതിനു മുമ്പ് മരിക്കും ഉണ്ട്. അതുതെതു മരിയിൽ വലിയ കണ്ണു കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ട്. അതു മുമ്പ് തലക്കേരിട്ടിനാലു ഒക്കക്കേരിട്ടിനു തുടിയുണ്ട്.

പുലൻ പറഞ്ഞു: “റിലൂക്കാർൻ ഏറ്റു നെന്നുപോരുത്തോട്ടുടർന്ന് സത്പരജന്മോഹനങ്ങളുടെ സമേരുന്നതിൽനിന്നുണ്ടായ സപത്ര പത്തു നിന്നുമുത്തിരിക്കുന്നു! നടവിലുത്തു മുഖം മുഹമാവിനേരതുണ്ട്. അതിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും മുഖങ്ങൾ രിവന്റെയും വിജ്ഞവിനേരംയും അണ്ട്.”

മല്ലവയന്നു ചോദിച്ചു: “നാലിലധികം കൈകകർ ഇല്ലാത്ത തും എറ്റുകൊണ്ടാണ്?”

പുലൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “പിശ്ചന്നുവനായ ഗ്രവാൻ കോടി കോടി മുഖങ്ങളും കോടി കോടി കൈകളും ഉണ്ട്. എന്നാൽ മരംപ്പും ബുദ്ധികൊണ്ടു ഗ്രവാനെ മുത്തിച്ചതായി കാണാനോടു നാലു കൈക്കേരിട്ടുട്ടിയാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. മരംപ്പും ബുദ്ധിജി അകാശം, കാലം, അഞ്ചാനം, ഭീമനും അഥവാരം എന്നിവ ചായിട്ടാണ് ഗ്രവാൻ അഭിയപ്പെട്ടുവന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഗ്രവാൻ ശംഖ ചക്രമണാപത്മങ്ങൾ ധരിച്ച ചതുരഞ്ജനുപിയായിട്ടു മരംപ്പും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്.”

“മുഹമാൻ മുഹയുടെ രണ്ടാമത്തു മരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപിട്ടു റിലാനിന്നിതമായ മുമ്പ് വിഗ്രഹങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. കന്ന ശി

വന്നേറയും മരറാനു പാപ്പതിയുടെയും മുന്നാമത്തേൽക്കു കാമദേവ സ്നേഹം ദാന്തിക്കാനു.

പുഡിൻ പറഞ്ഞു: “ഈ സ്ഥലത്ത് കാമദേവത്രുവി കിന്നപ്പേ മത്തോട്ടുട്ടിയ ശിവഗ്രുവിയായ പുഞ്ചകവാ പാപ്പതിത്രുവിയായ അ കുർഡയോട്ടുട്ടി വിവാഹമബന്ധത്തിൽ ബാധിച്ചിരിജ്ജുനു. ത്രിഹസ മയനായ പുഞ്ചകവിൽനിന്നു സ്വാഖിയുണ്ടാവുന്നതല്ല. സ്വാഖികാഞ്ചു തതിൽ ഇതു രണ്ടാമത്തെ പ്രകരണമാണ്.”

ബ്രഹ്മാംബന്ദിർ മഹായുദ്ധ മുന്നാമത്തെ ഭറയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ ശിലാമഹമായ അഭ്യന്തരാലിപ്പരഞ്ഞു മുത്തിയും അതിനും വലത്തും ഗണപതിവിഗ്രഹവും ഇടത്തും ലക്ഷ്മീസേ വിതനായ സുഖമബന്നുനും വിഗ്രഹവും അവക്ക് കാണാംബാധി.

പുഡിൻ പറഞ്ഞു: “പ്രകൃതിയുടെയും പുഞ്ചകവന്നേരയും.. ശരതി യുടെയും ശിവന്നേരയും.. ശത്രുയുടെയും ജയത്തിനേരയും.. സഞ്ചേരി നാംകാണ്ഡാണ് സ്വാഖികാഞ്ചും നടത്തപ്പെട്ടുന്നത്. ശില്പകാരൻ ഗ ണേശത്രുവിയായ ബ്രഹ്മാവിനെ സ്ഥൂലപ്രേമത്തോടും ഇഴവരു വയ റോടും ആനമുഖത്തോടുംകൂടി നിമ്മിച്ചു് അഭ്യേഘം സദ്ധാരപ്പാജുനം ക്രഷ്ണഗ്രഹണത്തിനും അധികാനക്കേവനും ആരാണാനും ഭാവ തെരു എറു സ്വാഖിമായി വെളിപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു! സുഖമബന്നുനും അപ്രത്യേകതയും സുന്ദരിസേവിതമായും അംഗാസംഘവത്തോടും വികുമ ശാലിയായ യുദ്ധനിപുണ്യനും ഗ്രവത്തോടുംകൂടിയും കൊംത്തിവെച്ചു് അഭ്യേഘം ശ്രീസംസ്ക്രാഡിപ്പാതാവായ വിജ്ഞവാണും എറു ഒപ്പു വന്നും ശില്പകാരൻ വെളിപ്പെട്ടതിയിരിജ്ജുനു! വാസ്തവത്തിൽ സ്വീകാര്യം നാശത്തിയോടുട്ടിയ ജയത്തിനും ആസ്ത്രങ്ങളും ധനം ക്രഷ്ണഗ്രഹണ മാണും. രണ്ടാമാത്തെ ധനം ദാനവത്രുമാണും. ഇതുകാണ്ഡാണ് ഗ ണപതിയും സുഖമബന്നുനും പാപ്പതിവരംഗപരാന്മാരുടെ സന്താന സ്വർഖ എന്ന പരായപ്പെട്ടുന്നതു്.”

ഇംഗ്ലീഷ് പറഞ്ഞു പുഡിൻ ആ ഭറയുടെ കു അററ ത്രു പോകി നിന്നു. അപിടെയുള്ള വേറെ കു ശിലാത്രുവത്തിനും നും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുംകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “സ്വാഖികാഞ്ചും കണ്ണവ ഒപ്പും. ഇപ്പോൾ സംഘാരകംഞ്ചും എറു കൈശാലത്തോടുട്ടി ശില്പ

കുട്ടി എന്നു ചൊരുക! അതുവിനെയും മഹാ
ദേ എൻ പുണ്ണാനുൽ ഉപേക്ഷിച്ചു് അസ്ഥിമാലാഡു അലകാരമരണിയ
രാജാഃ. ഇം വരകാരാനേരുടുടർന്നിരുന്നു കാലിന്റെ ശ്രദ്ധാം ദഹിച്ചുതാ
ഡിം മുന്നാ ലോകശാരി ഏതാനു ത്രിശ്രൂലാഡിനും കാലുംഭാഗാം തു
സ്ഥാപിച്ചുപെട്ടിരുന്നുവും ആ ത്രിശ്രൂലാം വളരുതു വാളായിരുന്നിന്നി
രിജുനാംബും ഏതുവും കാര്യിൽ താഴും ഉണ്ടാക്കിയും ആ,
കുട്ടി ശ്രീ ചുരംനും ഒരു മുടി വിനിച്ചിപ്പിഞ്ഞുനാതുവും കൊത്തിയും
ഞ്ഞുവാൻ എറുതു ഉംഖിയായിരിക്കുന്നു. ത്രിപുഷ്ടാധി നടക്കുന്നു. സതപ
ജണ്ണും ഭൂ നാഞ്ചും സാമുദ്ധ്യത്തിനു എംബു വരുനു. വാംശ് പ്ര
ഭിന്നാ നാനൈയോൻ ഉഭ്രാംബ മാരംഭാപ്പുന്നി.”

ബ്രഹ്മാം ശ്രദ്ധയിടുന്ന ഉള്ളിലാല്ലും സംബന്ധിച്ചു. എല്ലം കിട്ടി
ബും ചുമങ്കളിൽ ദേഖിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കൊത്തിവെച്ചിട്ട്
ണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഒരു ശ്രീഭാഗവതാശിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മ
ബന്ധം ഹു മുഹമ്മദ് താരു രാത്രി കഴിച്ചുപ്പുട്ടി.

പിഃരം പിഃസം അംപർ വേബാ കൈ ദരിപിന്ത റോൺ. ഇതി
ണ്ണാ പേരു പിഃരം പിഃ ഫുന്നായിരുന്നു. ഇം പിഃരം ഒരു കുഞ്ഞിലോ
ഡാനിൽ ദിനു് ഉ ഗംഗയത്രം പഞ്ചത്തയവും ആരിക്കുന്നു. അവിൽ മു
ന്ന ശ്രദ്ധയിൽ ഉംഖാക്കാപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കണ്ണിൽ ദ്യാനാസനാശ ചുല്ല
ദേവാന്തർ ശ്രദ്ധവും മരഹാന്തിൽ ശച്ചിദേവിയോടുടർന്നിയ ഇന്നുണ്ടും
അപവും മുന്നാമത്തേതിൽ പംപ്പതിയോടുടർന്നിയ മഹാദേവാന്തർ ആ
പദ്മവും കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുലം കാരോന്നായി ആ മുന്ന മുഹക്കേണ്ണും കംട്ടിക്കണ്ടത്തു്
എല്ലാവിലും വിശ്വേഷമായ ബുല്ലദേവാന്തർ മഹതിലേക്കു മടക്കിവ
ന്നു ഇന്തിനെ വരുത്തു: “ഈ മുന്ന മുഹക്കളിൽ സ്വപ്നിശയയും രക്ഷ
ശയയും സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല പ്രവാരങ്ങളും മുന്നിമത്താക്കിവെ
ച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെന്നതു മഹയിൽ മേഖവാമനനായ ഇന്നും മിന്നതു
പുണ്ണരിനു തുല്യയായ ശച്ചിദോടുടർന്നിച്ചേരുന്ന ഒഴി വെള്ളിപ്പിച്ചു സ
സ്മാ മുഖിയുംഡാക്കി അഭിക്ഷനു. രണ്ടാമത്തെ മുഹയിൽ ശാശ്വതയോ
ടക്കിയ മഹാദേവൻ ശ്രമസാഖ്യങ്ങളായ സകല പ്രവാരങ്ങളും
നിഷ്ഠയിച്ചു യോഗിനിറുവുകും അറുപത്തിനാലു കലംവിത്രകളിടു
അധിശ്ചംഗ്രുഡിയമംയ വില്പനയാൽ പരിപുത്രനായി ഇരിജുനു. ഇം മു

നാമവത്ത് ഇച്ചയിൽ ബുദ്ധപ്രവർഗ്ഗ അതാരദാദാക്കംണ്ട് സ്വാഖിയിട്ട്
ചരമഹലത്തെ കണ്ണറിത്തു അഞ്ചാനാനന്ദമയറം പാടംമയറം അതു
യിത്തിന്നിരിഞ്ഞുനാ.''

കെ. കണ്ണൻ നിന്റെയർ ബി. എ., ബി. എൽ.

ജാതികളിലും മുത്തിമന്ത്രാദകളിലും.

മ സ്കൂൾ പഠന കേന്ദ്രം (എതാറാഡം)

ഒപ്പില്ലാട്ടേ പോയിരുട്ടേ ഏഴാമാനന്ദപ്രാഞ്ചാടിക്കാഡിക്കാലുകൊവി
ക്കലേഡിം. / ചാർവ്വന്നേപ്പോക്കിൾപ്പിരപ്പുറമെന്നുനാ പോന്നക്കറം/പോകറം
മല്ലും പ്പുനാ വഴിച്ചാപ്പുട്ടുനാ. / കാടുനാ പോക്കിൾ വഴിമണ്ണുനാ
പോക്കിൾ/എഴാമാനന്ദപ്രാഞ്ചാടിക്കാഡിക്കാലുകൊവിക്കലേഡിം. / പോ
ക്കിൾവാളുരക്കുത്തിൽക്കിടക്കുനാ /കേംടാൽമണിഞ്ഞുടെ നാടം കെട്ട
എഴശമാനന്ദാളുടിപ്പിളുമാത്രപ്രാഞ്ചാടിക്കാഡിക്കാലു. / പട്ടാവംതിൽ തട്ടിത്തു
നനാ അടിത്തെളിയാരാധന കഴിച്ചു/വൈളിപിളിക്കും കളിത്തിവെച്ചു
നടക്കിണ്ണതിന പാണ്ണിനിമത്തും തട്ടിതടക്കംവിരിച്ചു/വൈംനുക്കുന്നം
വരവും നോക്കി നിലപാട്ടപ്പോൾ / പോന്നക്കറം പോക്കിരയും
വെള്ളിത്തലവണിമിസാരത്തു/പിവിടരുചുവണാ വഴിപുരപ്പുട്ടു/ പോന്ന
ക്കറം പോക്കിരയും കാടു പോസ്തപ്പുണ്ണാണു/പവിച്ചഡായാർ പുണ്ണി
പിക്കുണ്ടു ചിരിച്ചു/കാടിഞ്ഞുടെചുനാ ദക്കവിടിച്ചു പോന്നക്കറാ/ക
ാമരഗ്രാമത്തെ കാരിയംനും എക്കുച്ചു/പോക്കിരയെക്കുട്ടു പ
ചെട്ടിക്കരിയോടെ/പോക്കിരയെയും എക്കുച്ചു പോന്നക്കറനുകുറം
ഞങ്ങാകുംകൊള്ളിച്ചു/ ചന്നക്കെതാർക്കട്ടിനേൽക്കാണാനാരയിരുത്തി.
അപ്പോൾ ചോദിച്ചു ചെന്നുന്ന അതുവായാകുനാ പേരുപ്പുണ്ണി എ
വരയാകുനാ പേരുപ്പുണ്ണി കാറിയാനാ എന്നു ചോദിച്ചു. കുറഞ്ഞ
കുറഞ്ഞതു ചാഞ്ചാറിയിട്ടു കാറിയാനയാകുനാ. കെട്ടുകാഞ്ഞാരും
എന്നു പേരുപ്പുണ്ണി ടിച്ചക്കെക്കുട്ടി തുടർച്ചാനുകുറം വരവോ
ശിക്കുന്നം തൊൻ നിന്റുകൊടിക്കാതു അന്നമുള്ളുപോജും കഴിച്ചു താ
മസിക്കുന്നാമജിൽ. അതുവാനുകുട്ടു പവാർപ്പണി ഓ കട്ടംട്ടാ

യെ വിളിച്ചുള്ളടക്കി കിഴക്കംകാല്പത്തു ചങ്ങാതിയോട് ചൊല്ലുക്കേണ്ണ മെന്ന കല്പിച്ചു. ഇന്നും നാളും അടക്കത്ത് പിററന്നാണും അതിനടക്കത്ത് പിററന്നാണും ഇന്നോടു വരഞ്ഞ എന്ന ചൊല്ലുക്കേണ്ണം. ഇങ്ങൻ പത്രത്തുനാളിൽ തീണ്ടാഴ്യാക്കന്ന എന്നിക്കു് എന്ന ചൊല്ലുക്കേണ്ണം. ആയതിനേക്കുടെ കടലോടിയുണ്ട് കാരിയാനെയെ അഴിച്ചു് കാരിയാനെപ്പാമേരി കിഴക്കംകാല്പത്തുജ്ഞു കൊണ്ട് പോകനും. ആയതിനേക്കണ്ണ കിഴക്കംകാല്പത്തു ചങ്ങാതിയുണ്ട് എന്നേതു കാരിയാനെയെ ഇന്നോടു കൊണ്ട് പോകനും എന്നും കടലോടി? ഇന്നും നാളും അടക്കത്ത് പിററന്നാണും തീണ്ടാഴ്യാക്കന്ന. ആന്തയും തീം കൊടുക്കാനും ആന്തജ്ഞു തന്നീൽ കൊടുക്കാവരിനും താങ്കേരുക്കരാറും വരിക്കുകുറണ്ടു് ഇന്നോടു കൊണ്ട് പോകനുകുന്ന! കടലോടി ഇന്നോടു പോന്നതിന്റെശംകരാണു് കിഴക്കംകാല്പത്തു പോന്നകുന്ന മനസ്സാൽ നിരപിക്കുന്നു. ഇങ്ങൻ പത്രത്തുനാളിൽ തീണ്ടാഴ്യാക്കന്ന എന്ന മനസ്സാൽ നിരപിച്ചു് എഴാമരാന്തരപഞ്ചാടിവേദപ്പേണ്ടുണ്ടിന്നും കേരവിക്കു ആരംബന്നന്നരിതിലാണു്. കാരിയാനെയെ തുടരശിച്ചു് വക്കൈയറിട്ടുകുട്ടി കുങ്കവള്ളിക്കോലാലു കയ്യിലേ എന്നും കാരിയാനെപ്പറ്റാമേരി ആന്തച്ചവിട്ടുംചവുട്ടി അരിയക്കുതാങ്കോവം പുണ്ണന്നു് എടുത്തെങ്കു രോക്കിട്ടിരു പഴിപോകുന്നു. എടുത്തെങ്കു വിലപ്പേരുംപടിക്കൽചുന്നു് വേശപ്പേണ്ടുണ്ടിന്നും അലഞ്ഞുലഞ്ഞവിളിക്കാളുണ്ടുണ്ണു നേരത്തിക്കു. പടക്കംകാല്പത്തു പോന്നകുന്ന കട്ടിന്തചുവട്ടിൽ ഒള്ളപ്പിച്ചു് ആമെന്ന വിളിയുംകുട്ടി കാമെന്നോടിപ്പും നെന്നുവന്നു. പടിസാക്കത്താക്കാനു് എന്നും വേശപ്പേണ്ടുണ്ടോ! ഇങ്ങൻ പത്രത്തുനാളിൽ തീണ്ടാഴ്യാക്കന്ന എന്നിക്കു്. പടിസാക്ക തള്ളിത്തുറന്നില്ലെങ്കിൽ കാരിയാനെയെക്കാണ്ടിപ്പോം പടിതള്ളിക്കും എന്നും. ദിനക്കു തീണ്ടാഴ്യാനെക്കിൽ എന്നിക്കു തീണ്ടാഴ്യാഡിപ്പോം എന്നും വേശപ്പേണ്ടുണ്ടോ! പടിസാക്കത്തള്ളിത്തുറന്നില്ലെങ്കിൽ കാരിയാനെയെക്കാണ്ടു പടിതള്ളിക്കും എന്നും. എന്നും ചൊല്ലു കാരിയാനെയെക്കാണ്ടു പടംയും തള്ളിച്ചു് അന്നോടു കടക്കുന്നും കാരിയാനെയെക്കാണ്ടു പോക്കതിരയുണ്ടു്, കതിരക്കുമ്പുംചവാടി കതിരപ്പുരും പോട്ടിച്ചു് മനിക്കിന്നാറിൽ വീണാപോലിത്തുപോയി. ആമെയാനുടി വേശ

ప్రాణీ ఏవిరయాగానికి వేశాప్రాణీ వారివాణిసంపోకితిర ఐ
తువాకునీ? అనుయతిగాకెట్ వేశాప్రాణీ తలయిం కీళ్ళికునినీ
కేళ్ళికొణీ చండికాకునికిర్చుమర చెందితాగానీరత్న నాచ్చ
వెళ్ల ఏలియాప్రాలెయిస్ కిట్కిటానానా యిరుతుక్కని. వెండ
కానీ. అనుయతిగాకెణ్ణ కాఁడికంంగాకూప్లత్త పొనుకునీ వడకం
కొంప్లత్త పెండుకునీ ఏతిల్లికిష్ట పొనుకునీ. కుక్కిస్తచేంక్కి
నీఁడుపికిష్ట పొనుకునీ కుక్కిసేతుకొణీడండరయికుత్తనీ. పె
డికెణ్ణ చండితి డెప్పుడెణ్ణ చండితి చండితియోటుల్లండ
పరిషేషిస్టుప్పు. ఏగెంరాజువనీ చండితి నిఱ్పుమహింతునీ. అను
గాకొలులాలు తొనీ ఈమకమచ్చేయేని! ఏగెంరాజువనీ చండితి నీ
ఇస్టుమహింతు మంచంతాతెతుయైనే ఇస్టోరి. ఇనీ
ఈ వెండ చండితియివిది నీఁడివక్క. ఏగు చెంప్లి కంగియం
నయిం చండితియిం పడికిటనీతా పోకునీ. వడకంకొంప్లత్తిన్న
పతిపోకునీ చండితి. వడకంకొంప్లిం పొనుంపోరపడి గో
ణి నీఁబిరె చెగు వచిపురప్పుక్క. కేళ్ళికొణీలో ఏగెంరా వ
చకంకొంప్లత్త నట్టమే నీఁడిని మకునీ వాగీఉషుపువడతిగం
యి పండితయిశ్చిక్క ఏశామంగానీతాతయవితు ఉణ్ణించి తామాని
షగుప్పు ఏగెంరా నట్టమే. నీఁడిన ఉపానీ మకున్నయకితు
అందిష్టి పాడం వార ఈమకమచ్చేయే నట్టమే. అనుయరకొగితాతి
యాలె కాతితొనీ పిల్లామిచ్చేయే నట్టమే. ఇంచుం కంట్ చి
నీ నాటకశాలయితు తొనీ పాగుం త్రుప్పియైనా ఏగెంరా నట్ట
మే! అనుయతిగామెట్ నట్టముయుగ్ం పచ్చిశిచయిట్తు ఇత్తువడియై
చిత్తు ఏశామానిగానీతయిపిల్లాట్తుం రోటుగు నట్టముయుగ్ం. నట్టము
యుగె వరవుకుణ్ణ పెండుకునీలాడీ కంపిట్టుకిప్పాడి పాడా తాగిరణ్ణం
పయిత్త్రుమియోకిటనీ వాగీఉప్పీకియితు పంచాంగిరిషగు
కేళ్ళికొణీలో ఏగెంరా ఏశామానిగావెండప్రాణీ ఏగెంరా మక
గాణెం నీఁకొవికితు? ఏగుతొగునీ నట్టమే ఏతాకునీ న
ట్టమే నీఁడిన మకునీ ఏగు కోపించులూ ఏగు చెంప్లి. ఏగు
కొండరిత్తు ఏడెం నట్టమే నీఁడిన మకునీ ఏగు కోవిషప్ప
గెంచు. నిఱ్పుణితికిషగు అందచెపులాగులుం నీఁడికొరంగు,

നിച്ച നില്പാക്കണ. അവർക്കും മകാനാ മാലാവസ്തുവായി തിരഞ്ഞെടു ചേരുക്കണ. അതിനെക്കുട്ട് നല്ലചുണിൾ എക്കിനിഡെയന്ന മുൻതെള്ളത്തിൽ ചെന്നിഡും എന്നും പട്ടംകൊല്ലുത്തു നല്ലചുണാക്കണ എന്നും. പട്ടംകൊല്ലുത്തെത്താരാരോമല്ലണിപ്പുംകുറണ്ണും, അവരുന്നായ മാല തിരഞ്ഞെടു ചുറപ്പുട്ട് എന്നും. എന്നാൽ സൗമ്യമുള്ളിങ്ങവയും ആരുദിഷ്ടാക്കണ ഏകംകൊല്ലുത്തുവഹനും മകളുക്കണ്ണും മനും, തെള്ളിന്ത്രു കായക്കണ്ണത്തി മുണ്ണോഷ്വരം കഴിത്തുപോരംമെന്നും നല്ലചുണം. നൃല്ലുചുണാവിവിവരം കടലോടിമാണം തുടിരണ്ണു പോന്നിനോടകത്തിൽ കരയെറി. മുഖ്യം പോകുന്ന പോന്നിനോടകത്തിൽ തെക്കംകൊല്ലുത്തു നല്ലചുണം കടലോടിയും, ഉപുക്കൽ ഉയർക്കടക്ക തണ്ണീൻിൽ താമരക്കടക്ക നീലചേരംലു സമുദ്രപ്പരാരോടിക്കടനും തെക്കംകൊല്ലുത്തു കീഴുക്കുവായി നീഡിരു ചെന്ന വഴിച്ചുപെട്ടു. തെസംകൊല്ലുത്തു കണ്ണൽ മാളികപ്പുരത്തിരിക്കുന്ന തെക്കംകൊല്ലുത്തു മകളും. പോന്നിനോടകക്കണ്ണും തെക്കംകൊല്ലുത്തു മകളുണ്ണും വാമ്പുവാട കീഴുക്കുവേ എന്നതുപോം തോണി പോകും എന്നും നല്ലംേ! ഉപുവണ്ണി പോകും മകളും, കാലചുണാടം പോകും മകളും! ഉപുതോണി കണ്ണാൽ തുറന്നിയും നല്ലമേ, കാലചുണാടം കാജാൽ എന്നന്നിയും. കുക്കലും മുന്നുവയനു, പോന്നിനോടകത്തിൽ പീഡിപ്പുത്തുക്കൊട ഉയരര പിടിച്ചിട്ടുണ്ണും നല്ലമേ. അംതുക്കം പിന്നാലെ വയനു പെണ്ണിനോടകത്തിൽ വെള്ളിംട്ടു വെയിൽക്കട ഉയരര പിടിച്ചിട്ടുണ്ണും നല്ലമേ! നീനുക്കും മാലതേട്ടി വയനെന്നതാകിൽ മകളും പിടിച്ചിട്ടുണ്ണും മാലതേട്ടി വയനെന്നതാകിൽ മകളും പിടിച്ചിട്ടുണ്ണും മാലതേട്ടി വയനെന്നതാകിൽ മകളും പിടിച്ചിട്ടുണ്ണും. ആരാണ നല്ലുമു മാലതേട്ടവാൻ പോയത് ആരാണ നല്ലുമു മാലതേട്ടവാൻ പാതയെചുത്തു? മാലതേട്ടവാൻ പോയതു നല്ലചുണു മകളും, മാലതേട്ടവാൻ പാതയെചുത്തു എന്നന്നാണു മകളും എന്നും കല്പിച്ച തെക്കംകൊല്ലുത്തു നല്ലുമു. എന്തു തന്നിട്ട് വെറുതു നല്ലുമു! ഉച്ചപ്പാൻ തന്നിട്ട് വെറുതെന്നു എന്നും നല്ലുമു! വായ്യുത്തസാവം തന്നിട്ട് വെറുതെന്നു എന്നും നല്ലുമു! ഇവയെന്നാം തന്നു വെറുത്തിട്ടു എന്നും മകളും! എഴുവണ്ണുവയസ്സുണ്ണി

‘പട്ടിക്കുടക്ക്’ പീരങ്ങാധ്യാത്മകയേറു നിന്മാണ യോഗമുണ്ട്. തെളിവന്മാരുടെ അദ്ദേഹക്കുപ്പും അപ്പും കണ്ണ് അംഗീകാരം എന്നു നാഭക്കണിയും അതുകൊണ്ടു നോക്കുന്നതു പുനഃ ചോദിച്ചു. നുബററാഡ ചുമ്പിപ്പുത്രപ്പുട്ടുവരുത്തു കൂച്ചതലവക്കൽ മട്ടിന്ത്യുക്കട്ടി നസ്പച്ചക്കാർ കാണുവതുക്കണ്ണ് നാളേംലു നാഭക്കണിയും കൊണ്ടു കൊടുത്തു. എന്തിണം കണിയുംനു വരിയുന്നതു എന്ന ചോദിച്ചു നല്ലുംനു; വടക്കംകാപ്പുത്തു നിന്നിങ്ങേംടു മാലവയച്ചു കൊണ്ടുവ നാൽ തും ചോണാടു കേരിത്തുക്കുയാനുള്ള യോഗമില്ല എന്ന കു പ്പിച്ചു. ഇവിടുന്നതും ഒക്കെടുത്തുവായാലും എന്നാൽ നാഭക്കണി യുണ്ടും? ശവന്മപ്പേരുതുകും മുന്നൊപ്പുംതുമുന്നേ മംഗലപ്പോരുക്കുന്നും വട ഒംകാപ്പും ചേരണാടു കേരിത്തുക്കുയാനുള്ള യോ ഗവുമണ്ണ്.

— ഫഞ്ചുലി —

തെ തോളിട്ടു വായനശാലാല്.

കത പിതൃജന്മനുംഗം. *

ഈ ഒരു പുതിയ മണിപ്പുവാളുകൾവുമാണ്. പുല്ലംഗം, ഉ അപാരാഗം എന്നിങ്ങിനെ ഒണ്ടു ഭാഗങ്ങളായിത്തിരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കു തികിൽ അതുകു 244 പദ്മാംശ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. കമ, ശ്രീമഹാ ഭാരതപ്രസിദ്ധഗായ സാംഖ്യാത്മ ദേവലുതുക്കൻ (ഭീഷ്മക്കട) അതി ചുവരുക്കാം. ശംഗാവിംഘത്തിനാശേഷം തത്പ്രസാദത്തുവരുത്തി കി ട്രിക്ക് ദേവലുതുക്കൻ എന്ന പുതുനോട്ടുട്ടി ശനിനമധ്യരാജാവു നാടു ധാരുന്ന കാവത്തു കാശക്കു നായാട്ടിനായി കാട്ടിൽ പോയി. അ പ്രോപ്പം യമുനാതീംത്തിരംവാച്ച് ‘ഉച്ചൈഃശ്രൂതവസ്തു’ എന്ന പഠനം ഇന്നും പുതുനോയു കാശി? എന്ന സർബ്ബംഗസൂദിയായ കുന്നുകയെ കാണാവാനും, മഹാരാജംവിന്നും അവച്ചിൽ അന്നരാഗം / ജനിക്കവാ നാം ഇടയായി. റാജാവും പഠനംജനോടു കുന്നുകയെ അവശ്രൂപിപ്പേം അവക്കുംബാവുന്ന പുതുനാ റാജുവമാണും കൊടുക്കാമെ

* ഗ്രാമക്കാരാംവു് കീഴീക്കംനും കൈ. കുപ്പുവരിയുംവരക്കും; ശ്രീരംഗവാ വാസം പ്രസ്തുതം, അതിരക്കാരും റില അതും പ്ര

കിൽ സമ്മതമാണെന്ന മറുവടി പറഞ്ഞു. രാജാവു വലിയ പരഞ്ഞാണിലം കി. തന്റെ ചുത്രും മഹാപരാത്രമിയുമായ ദേവലുതനിരിക്കേ ദാജ്യവകാശം മഹാരാജാമാർക്കും ഏകാട്ടശവാൻ മഹാരാജാവിനും മനസ്സുഖനില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം രംജയാനിയിലേക്കു മടങ്ങി പ്രേപ്പിക്കുന്ന കാളി'യുടെ സൗഖ്യങ്ങൾനിൽക്കും മനസ്സാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കുറച്ചും കംളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അഭിലംഘവിലു ലംഭത്താൽ അസ്പദമനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസന്നകരണമാണിരുന്നു യുവരാജാവായ ദേവലുതന് ദാശരഥാനച്ചുന്നക്കണ്ണ്, കുറുക്കയെ അഭ്യുന്ന കാനം ചെയ്യണമെന്ന അതുവന്നുപെട്ടു. ദാശരഥം നീരം അഭിമതപ്രകാരം ദേവലുതൻ ഇരുന്നിനെ കൈ സത്രബും ചെയ്തു:

“കയ്യരണിരീക്ഷംശാനക്കുംമണാംിന്—
തിരുവടിയുടെരണ്ടാംകൂറരാജ്യവകാശം—
നിരവമനവിടേജ്ഞിദ്വാരയോഷിത്തിഭാം—
മതമമകരംചേരംഞ്ഞുജുതുന്നവടിശേഖരന്.
മമതനയനൊരിക്കാൽസ്വാവകരാജ്ഞന്നതിൽ
അമമരതുടരാജ്ഞാൻവേണ്ടിയാജീവനാന്തം
രമണികളിടുന്നംസദ്ധ്രതരംബ്രൂഹചഞ്ഞം—
ശ്രീമഹിതയദിന്തിപാലനംചെയ്തുകൊള്ളും.
വിധുധരവിധിമുഖ്യനാക്ഷമാധാരമംഗ്രീ—
മധുമമനപദാര്ഥത്വാണാശത്രുമദ്ദേഹാശനം.”

ശീമുമായ ഈ പ്രതിഭാത നിമിത്തം ‘ശീമുൻ’ എന്ന വിഖ്യാത നായിത്തീന്റെ ദേവലുതൻ ദാശകന്നുകരെ പിത്രപാദത്തികൾ അപ്പിക്കുകയും പിതാവിഭാൻറെ അഭന്നരുഹം വാഞ്ചി ആളുജീവനാന്തം ബ്രഹ്മചഞ്ഞസാമ്രാജ്യം വരുച്ചുകയും ചെയ്തു. ഈ കുമാര കൈവിധം ഭേദിയായിത്തന്നെന്ന മിച്ചർ വാഞ്ഞർ പണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന പരായാം. കുവി കൈവാസനക്കാരെനും കുരു വൃത്തപത്തിയുള്ള ആളുള്ളമാണെന്ന് ഇതിലെ പല ഭാഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഭർഖ്മമൊന്തി ആനാപോധിച്ചുള്ള രൂപനതകൾ, ഈ കുവി ‘സാമിത്രുപഭവതിയിൽ പിച്ചുനടക്കരം അമരംചിഡന്ന്’ കൈ ചെറുപ്പുകൊണ്ടുകരയാൽ ക്ഷീരപ്രമാണം. ഭേദാക്കവിരുദ്ധം നിന്തുബ്രൂഹചൂപിജുമായ ശീമുനു കുമ എന്തു തിരിയിലാണും ആദേശനീയരും പാശ്ചകരാനീയരുംകരയാൽ ഈ കുവിയുടെ ശുമം കുട്ടം അഭേദനീയരും പാശ്ചകരാനീയരുംകരയാൽ തൊഴുളും അഭ്രായം.

ति हेतुः । अपरवैजात्यविशिष्टसंनिकर्षस्तु स्वरूपतोघटत्वादिप्रकारकप्रत्यक्षं प्रतीति कार्यकारणभावद्वयं कल्पनीयम् । तथा च विनिगमनाविरहाद्वैजात्यद्वयाकल्पनेन लाघवाच पूर्वोक्तकार्यकारणभावद्वयेव कल्पयितुमुचितमत आह अनन्तकीटीति । तथापीति चाक्षुषादिमनोद्देश्वदिष्यसंयुक्तवृ॒पसिद्धान्तो-
पपरावपीत्यर्थः ॥ मानाभावेनेति मनस्सकोचविकासक्तिः लित्वेन विषयसंसृष्ट-
स्यापि शरीरसंसर्गस्तंभवतीत्यभिप्रायेण शरीरसंसर्गास्मिंभवेनेति विहाय शरी-
रसंसर्गे मानाभावेनेत्युक्तम् । शरीरावच्छिन्नत्यादि चाक्षुषादिवृत्तेकालेपि श-
रीरावच्छिन्नमनोभागावच्छिन्नचित एव प्रमातृत्वमिति यस्सिद्धान्तस्तदनुपप-
त्तिरित्यर्थः । इति चेन्न । घटादिसंसृष्टेयादिसिद्धानुपपत्तोरित्वन्तपाठे त्वयम-
र्थः । घटादिसंयुक्तभागावच्छेदेनैवेन्द्रिये मनस्संयुज्यत इतन्त्र शरीरावच्छिन्न
मनोभागावच्छिन्नचितश्चाक्षुषादिकालेपि प्रमातृत्वमिति यस्सिद्धान्तस्तदन्यथा-
नुपपत्तिरेव विनिगमिकेति विनिगमकाभावात् घटादिसंयुक्तभागावच्छेदेनापी-
न्द्रिये मनस्संयुज्यत इत्युक्तमसंगतम् । अत एव विषयतासंबन्धेनैव चाक्षुषा-
देसंनिकर्षकार्यत्वमिति न तस्य स्वविषयावच्छिन्नत्वसिद्धिरिति मूले स च सा-
वयवत्वात् परिणममान इति । सावयववत्वात् परिणन्तु योग्योन्तःकरणाख्यो
विद्याविवर्त इत्यर्थः । यद्वा परिणममान इत्यस्य यथाश्रुत एवार्थः । व्याप्त्य
संयुक्तो भूत्वा अविच्छिन्नः देहाभ्यन्तरघटाद्यविभक्तः अवतिष्ठत इति संयु-
क्तो भवतीत्यर्थः । न्यायरत्नावक्यां शरीरघटादितदन्तराळदेशेषु युगपत् सं-
युक्त इत्येतद्वाक्यतात्पर्यार्थकथनम् । अविच्छिन्न इति प्रतीकधारणं त्वेतदर्थला-
भे तत्पदमेव प्रधानं इत्यभिप्रायेण । अत्र विशेषो लघुचन्द्रिकायामुक्तः । च-
क्षुरादेविव मनसोपि संनिकर्षश्चाक्षुषादिकार्ये हेतुः विनिगमकाभावात् । यदि
मनो न स्थूलं तार्किकादिमतवत् स्यात् तदा तस्य जीविनकाले देहात् बहिर-
रगमनात् न घटादिसंनिकर्षसंभवः । यदा तु युगपद्धरूपादाद्यवच्छेदेन सु-
खदुःखादिना नापरिणमभागित्वेन स्थूलं तदा चक्षुरादितुल्यत्वैन सत्संनि-
कर्षः कर्व न चाक्षुषादिहेतुः । चाक्षुषादिहेतुतावच्छेदकजातिविशेषस्य तत्रा-
पि संभवात् । चक्षुरादेभ्यनोभिश्रितत्वात् घटादिसंयुक्तचक्षुरादिभागावच्छेदे-
नापि तदितरचक्षुरादिभागावच्छेदेनेव विनिगमकाभावेन चक्षुरादौ मनसंयो-

गस्य चाक्षुराद्युत्पत्तिकाले सत्वान् घटादौ सनसंयोगस्यादश्यकत्वात् । न हि ननश्छुरादेवकदेश एव संयुज्यत इति नियन्तुं शक्यते किंतु विसरास-
तेजोभागवहुक्त्वेन तदीयसर्वभागेषु । तथा च चक्षुरादेः क्रियैव भनन्तो घटा-
दिसंयोगे हेतुः । एवं च घटादौ संयुज्यसानं चक्षुरादिमिश्रितं मन एव घ-
टाद्याकारवृत्तिः चक्षुरादिसंयोगनान्तरीयकत्वात् तज्जन्यतया व्यवहित्यते न तु
सा तज्जन्येति लघवम् । ताटशब्दतौ चक्षुरादिक्रियाया अपि न हेतुत्वं प्र-
योजनाभावात् । संयोगविशेष एव घटादिनिष्ठे तस्या हेतुत्वं तदर्थमेव च-
क्षुरादियुक्तमनःक्रियायां प्रमातृप्रवृत्तिरिति संक्षेप इति । विषयव्यापकमनो-
भागो वृत्तिज्ञानाख्यक्रियानिष्ठाभिव्यक्तिनिरूपितयोग्यतारूपत्वेन विषयस्य ज्ञा-
नकर्मत्वसंपादक इत्याह मूले विषयव्यापक इति । अभिव्यक्तियोग्यत्वमिति
वृत्तिज्ञानाख्यक्रियाया इत्यादिः । तथा च विषयव्यापकमनोभागो विषयस्य
ज्ञानकर्मत्वसंपादकं यद्वृत्तिज्ञानाख्यक्रियानिष्ठाभिव्यक्तियोग्यत्वं तदभिन्न इ-
लार्थः । तथा च यतोभिव्यक्तियोग्यत्वं विषयस्य ज्ञानकर्मत्वसंपादकं विषय-
व्यापकमनोभागश्चाभिव्यक्तियोग्यत्वं अतो विषयव्यापकतद्भागो विषयस्य ज्ञा-
नकर्मत्वसंपादक इलार्थः पर्यवसन्नः । न्यायरत्नावल्यां योग्यतारूपमिति योग्य-
ताया रूपमिलार्थः । स्वक्रियाविषयसंसृष्टभागोपि वृत्तिज्ञानाख्यक्रियैकदेश इ-
ति भावः । मूले कर्तुभागावच्छिन्नचिदंशस्य प्रमातृत्वमेवोक्तं न तु तत्र हेतु-
रतो हेतुं पूर्यति प्रमानुकूलेति । स्वावच्छेदकभागस्येति शेषः । तथा च कर्तुभा-
गावच्छिन्नेतादिमूलस्य देहस्थमनोभागावच्छिन्नचिदंशः प्रमानुरूलव्यापारवद्भा-
गावच्छिन्नत्वात् प्रमातेर्यार्थः । एवमुत्तरत्रापि । सिध्यर्थमिति संपत्यर्थमिलार्थः ।
प्रमातृप्रयत्नजन्यमनःक्रियायाः मनोविषयसंयोगं प्रत्येव हेतुत्वं न तु प्रमां प्रती-
ति वेध्यम् । प्रमायां मनोविषयसंयोगजनकमनःक्रियासंपाद्यत्वसंत्वप्रदर्शनाय
विषयसंसृष्टभागरूपेति प्रमास्वरूपकथनम् । प्रमातृव्यापाराविष्टत्वादिति प्रमा-
तृप्रयत्नजन्यक्रियारूपव्यापारवत्वादित्यर्थः । कृतृव्यापाराधीनव्यापारवत् कार-
णमेव करणम् । उक्तं च व्युत्पत्तिवादे काष्ठेन पचतीत्यादौ करणत्वं तृती-
यार्थः । तत्र व्यापारवत्कारणत्वम् । व्यापारे कर्तुव्यापाराधीनत्वं निवेशनी-
यमन्यथा कर्तुरपि करणतापत्त्या चैत्रश्चैत्रेण पचति काष्ठं चैत्रेण पचतीत्यादि

‘கூடுதல்வெளி வியாபாரம் ।—4—0

എള കാഞ്ചി ചെയ്യുന്നതായാൽ അതുകൂടി
മുച്ചുക്കുന്നതായിൽ ചെയ്യാൻ അതിനേരു മല്ല
ബുദ്ധിയെന്നുണ്ടാണ്. വ്യവസ്ഥക്കും, വരവിലീകി,
അതുപരിസംഗ്രഹം, കംബഴിപക്കം മുതലായ അ
ജനക ഉദ്യോഗത്തിലുണ്ടാക്കിയ നിന്മം പ്രധാന
ദ്രോഗങ്ങൾ സംശയിക്കിരുന്നാലെ ഇതിൽ
മുച്ചു അംഗത്വിട്ടുണ്ട്. ഇവയ്ക്കും ഉദ്യോഗത്തിലുണ്ടാക്കിയ
സ്വഭവവും അതിനും ചാരണങ്ങൾ വിഡംബന
നടന്നായെന്നു കൊള്ളിയും. മിറേക്കിളി കൊ
ളിക്കുന്ന മുഖ്യമായ വകുപ്പ് ആദ്യം തന്നെ കരുതാണ്
കൂടി അംഗം.

മുഖ്യമന്ത്രിപ്രതിപദവിക്കാം 1-0-0

கலங்கிய புது கணம் தெரு நூல்கள் மற்றும் சுவடுகள் வெளியிடப்பட்டன. அதை விரிவாக விடுவதற்கு முன் கலங்கிய புது கணம் தெரு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. அதை விரிவாக விடுவதற்கு முன் கலங்கிய புது கணம் தெரு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

മലന്തി ഇലക്കണ്ണപുരി

കുന്നമല്ലാത്ത ദ്വീപ്.

1. മംഗളോദയം മാസിക
 2. കേരള ക്ഷേത്രം, എന്ത്
എട.
 3. മംഗളോദയം വ്യാഹ
ധിപ്പും,
 4. മംഗളോദയം വ്യാഹ

ഉവര്ണസംബന്ധിച്ച അം
യക്കവിവരം വേണ്ടുന്നവർ
കൊപ്പേഴ്സ്റ്റിക്കൻറും മെൽ
പില്ലാർഡ് -

**THE MANAGER,
MANGALODDAYAM CO. LTD
TRICHUR.**

മുഖ്യം വെള്ളം കില വിശേഷിക്കാനുള്ള പ്രായപ്രക്രിയ

ചുമ്പേരുമ്പുകളും വില്ലും തയ്യാറ്.

Dr. H. L. BATLIWALA.

P. O. WORLI—BOMBAY

நாட்டு போட்டு கொடி

ஸ்ரீ, துஜிவாவகுர்.

1080-லெ 4-ஏ மூலங்களை கொடி கூப்பி ஒழுங்கையை விட்டு
நிலைமேக்கூட்டு.

மூலயகம் உடையிக 1,10,000

ஒது மூலயகங்களை வேறு 1 முதல் 10 உடையிக விதம் 10,000
வேறு ஒது கூடுதல் கோர்த்திக்கொண்.

வயல்தீர்மார்.

உருமையிமானி கொடி 9. அதூர் ராவாஷ் அபூந்தங்கால்திசுமையைகொண்
பூமானி எ. க. டி. கெ. எஃ. செரிய எாலாய்கள்க்காலை திலிப்புங் அந்வர்க்கம்

“ மாதார் வாங்குவோன் நாயுதிலிட்டு ”

“ கவிஞர் மாத்து வாங்குவோன் நாயுதில் ”

“ கார் செமோநால்காலை திலிப்புங் ”

க. எ. எ. எ. கூடுமானதீடு கவிஞர்த்திலிட்டு

“ பண்ணகோத துஜு மேகந்தவே ”

“ டி. ஸி. துஜு மேகந்தான் ”

“ கெ. காஞ்சனாராநா ”

“ ”

“ ”

“ ”

“ ”

“ ”

“ ”

அதுவிடார்—வி. வைதைமெஜர்.

ஏது அதையெப்பார்—க. காஞ்சனாரிகாலை வெர்க்கம் ஸி. எஃ., ஸி. எஃ. எஃ.,

வெம் கார்ட்டு ஏ கலிய், துஜிவேடு.
மானைார்—ஸி. காஞ்சிராம்மேகந்தான்.

கூப்பியிடு பூயான உடேங்கொர்.

வகை உபகாரபுத்தீடு, தீஸ்ராணதீடு, ஒதுவரை அந்திக்காலை வ
ஒால் விவியவிசுதை தீடு நாங்குதீடு காலதீடு, மூலால்வாஸுக்காலதீடு, வ
ாஜுதீதீடு அந்திக்கு பூநிலங்செழுகாலதீடு, மர்து வாஸுக்காலம் அங்கு
பால்கால, வியதிதீடு அந்திக்கு பூநிலங்செழுகாலதீடு, அந்திஸம்வாயம்
நிடுத்து வாஸுக்கால முதலால் பூநிலங்செழுகாலதீடு, நாங்காலதீடு நாங்காலதீடு
ஏன்று பூநிலங்செழுகாலதீடு வாஸுதீடு வாஸுதீடு கொலைக்கூடுதலம் அந்திக்கு
நால் வரிஜூவிக்கு வாஸுதீடு.

2. பேவாஶாமதிலும், தலைநூல்திலும், ஹாங்கிலிலும் மிதமாய நீர்
கிடைக்கும் ஸக்கு அந்திக்கு பூநிலங்செழுகாலதீடு நாங்காலதீடு வாஸுதீடு
மார்து (கூநிலாரி) முதலால் நாய்களைப் பூநிலங்செழுகாலதீடு வாஸுதீடு பூநிலங்செழுகாலதீடு
நாங்காலதீடு வாஸுதீடு.

3. மாஶக்கூடுதீடு மாஸிக அதிகார உடேங்கொர் உத்துவூஸிதிதி
நால் நாயிக்கை வெள்ளு வரிஜூவிக்கு நாங்காலதீடு வாஸுதீடு.

4. வல நாயிக்கை வெள்ளு வாஸுதீடு வக்கையிடு அந்திக்கு கூப்பியிடு
நாங்காலதீடு வாஸுதீடு வாஸுதீடு வாஸுதீடு வாஸுதீடு.

வேதாக்கம் ஹாங்கிலும் விழுவங்கொன். வேறு சேதவான் ஹாங்கிலும்
வேவால்மானி உடை மானைார் அரெவுகொடுக்கொடுதொன்.